

दीपंखा महोत्सव



दीपंखा महोत्सवया मूल स्रोत मानेयाना तःम्ह यलया बसुवर्ण महाविहार
(नागवहाः) स च्वंम्ह बोधिसत्त्व रूपी वृषभ 'नील धुः' या प्रतिमूर्ति ।

- महीश्वरराज वज्राचार्य

दीपंखा महोत्सव



चवमि
महीश्वरराज वज्राचार्य
अध्यक्ष
नेपाल बौद्ध परिषद्



प्रकाशिका
श्रीमती वसन्ती वज्राचार्य
नःटोल, ललितपुर-२०

प्रकाशिका : श्रीमती वसन्ती वज्राचार्य
नःटोल, खालवारी, यल, वडा नं. २०
फोन : ५५३४२७७.

प्रकाशन साल : विक्रम सम्बत् : २०६२
नेपाल सम्बत् : १९२५
बुद्ध सम्बत् : २५४९
इस्वी सम्बत् : २००५

प्रथम संस्करण : ५०० प्रति

कम्प्युटर सेटिङ्ग : प्रेम ओष्ठ, डिम ब. ओष्ठ

मूल्य : **धर्मदान**

सर्वाधिकार च्वमियाके सुरक्षित

मुद्रक :
डि एल प्रिन्टर्स
नःटोल, ललितपुर
फोन : ५५३९५४३

सफू दैगु थाय्
नेपाल बौद्ध परिषद्
केन्द्रीय कार्यालय
प्रयागपोखरी, यल, वडा नं : १२
फोन - ५५३४२७७, ५५२२६२४, ५५३८१३०

जन्म
वि.सं: १९६५
कार्तिक ...
(किजापुजा)



देहान्त
वि.सं: २०४९
पुस १



दिवंगत पण्डित बैद्य
आशाकाजी (गणेशराज) वज्राचार्य
(महायान बुद्धधर्मय् अन्तर्राष्ट्रिय ख्यातिप्राप्त अतुलनीय बौद्ध विद्वान्)

बसपोल जिम्ह पूज्य पिताश्रीया संस्मरणय् भगवान् बुद्धया पवित्र अवदान कथाया लिघंसाय् न्ह्याना वैच्वंगु पावन पर्व दीपंखाया विवरणात्मक थ्व सफू 'दीपंखा महोत्सव' वसपोल अबुजु तथा पूजनीय मां दिवंगत चन्द्रदेवी सहित निधन जुयावंपिं फुक्कसिया सुगति कामना यासे धर्मदान याना ।

थुगु पुण्यं सकल प्राणीपिनि जय ज्वीमा ।

२०६२ साल, आश्विन ३१ गते
आश्विन पूर्णिमा (कतिपुन्हि)
दीपंखा-यात्रा

- महीश्वरराज वज्राचार्य
नःटोल, यल, वडा नं. २०



बुद्ध बचन

भविष्यत् जिगु हे शासनत् च्वंपिं, मिथ्या दृष्टिं युक्त जुया च्वंपिसं रस तृष्णात् भुलेजुया थुगु थुगु प्रकारया ला नय्ज्यु धैगु आभास वैकथं ग्रन्थ रचना याइ । ला नय्ज्युगु खं थुगु थुगु सूत्रत् दु धैगु कल्पना याना ला नय्ज्यु, भगवान् बुद्धं ला नय्गु अनुमति बिया विज्याःगु दु, भगवान् स्वयं थःमं हे ला भपा विज्याः घका जितः हे दोष विया ला नय्गु याइतिनि ।

---०००---

घनया नितिं प्राणी हत्या याइ, लाया नितिं घेवा पुली । प्राणी हत्या याइम्ह व घेवा पुलीम्ह निम्हं पापी खः, रौरब नरक्य् वनीपिं खः ।

- लंकावतार सूत्र

मांस भक्षण परिवर्त

च्वमिया थःगु खं

छगू सुखद संयोगं २०५७ सालय् थ्व 'दीपंखा महोत्सव' सफू जिं नेपाली भाषां च्वया नेपाल बौद्ध परिषद्पाखें पिक्यागु खः । उबले २०५६ साल आश्विन ८ गते यलया जेतवर्ण महाविहार, चःवहालय, नेपाल बौद्ध परिषद्पाखें न्ह्यानाच्चंगु मासिक प्रवचन समारोहस छम्ह श्रोता श्रीमती गुलाफ मैयां (बैद्य) वज्राचार्यजुं छुं प्रश्नत न्ह्यव्वःगु खः । उकेमध्ये छगू खः - "यलय् न्ह्याना वैच्चंगु बौद्धतय्गु पवित्र-पर्व दीपंखाया अर्थ छु ? थौं कन्हे थ्व पर्व मन्याःगु आपालं दत, थुकेया कारण छु ?" थ्व प्रश्न भगवान् शाक्यमुनि बुद्धया छगू पूर्वजन्मय् आधारित् यलया छगू महत्वपूर्ण बौद्धपर्वनाप सम्बन्धित प्रश्न खः । उबले जिं थ्व विषये थःमं स्यूगु छुं खँत अन कनागुजुल । अनलि चियापानया समये बौद्ध परिषद्पासापिसं थ्व पवित्र-पर्व सम्बन्धी खँ जनसमक्षय् थ्यंकेत सफूया रुपय् पिकाय् दःसाज्यू घका सल्लाह व्यूगुलिं थ्व सम्बन्धय् प्रयास याना २०५७ सालय् नेपाली भाषां थ्व सफू च्वया पिक्यागु खः । उबलय् नेपाल बौद्ध परिषद्पासा संरक्षक सदस्य श्री महारत्न वज्राचार्यजुं थुकेया नितिं रु.५०००।- सहयोग स्वरूप प्रदान याना विज्याःगु जुल ।

थ्व दीपंखा-पर्व न्हापा न्याःगु २०२४ (नेपाल सम्बत् १०८७) सालय् खः । आः वया ३८ वर्षलिपा २०६२ सालय् थ्व पर्व चूलावल । जित बांलाक लुमं, उबले २०२४सालय् थ्व पर्व न्याःबलय् जि पाटन क्याम्पसे वी.ए. अध्ययन याना च्वनागु । २०२० सालय् सिमिल इञ्जिनियरिङ्गय्

डिप्लोमा यानालि २०२१ सालय् आइ.ए.व्वना २०२४ सालय् वी.ए. व्वनाच्चवनागु । उगु समय् जिम्ह पूज्य पिताश्री पं वै. आशाकाजी (गणेशराज) वज्जाचार्ययाथाय् बुद्धधर्म व दर्शनया विषये अध्ययन याःवैपिं स्वदेशीजक मखु विदेशीत नं आपालं दुगुजुल । थुगु क्रमय् उबले बःम्ह छम्ह खः अष्ट्रेलिया महादेशया सिड्नी विश्वविद्यालय (Sydney university) या प्राध्यापक, मानवविज्ञान-विज्ञ (Anthropologist) माइकेल आर. एलेन् (Michael R Allen) । थुबले वय्कःया द्विभाषी ज्या याय्त वैम्ह खःआनन्द कुटी विद्यापीठया अध्यापक श्री न्हुच्छेवहादुर वज्जाचार्य

उबले २०२४ सालय् ध्व दीपंखा पर्व न्याःबलय् वय्कः भाजु माइकेल एलेन्जु उगु पर्वया पृष्ठभूमि न्यनेगु इच्छां गुरु नापलायत छें वःगुजुल । परन्तु थुबले द्विभाषीया ज्या यानाच्च्वम्ह न्हुच्छेवहादुर धाःसा बिमज्याःगु जुयाच्च्वन । उकिं ध्व अभिभारा जितःवल । जि साधारण पाठशालाय् व्वना वयाम्ह जूगुलि जित वनाप अंग्रेजि भाषां खँ ल्हाय्त तःधंगु समस्या वल । तर अथे नं थःमं फूगुकथं वनाप खँल्हाबल्हा याना । अले वय्कलं न्यंगु दीपंखा-पर्वया खँ जिम्ह श्रद्धेय अबुजुं कना विज्याःकथं अंग्रेजिभाषां अनुवाद याना जिं वैत कनेगु याना । वस्, थुबलेयागु खँ लुमंका २०५६ सालय्जूगु नेपाल बौद्ध परिषदया उगु सम्मेलनय् श्रीमती गुलाफ मैयां न्यंगु उगु विषयया न्ह्यसःया लिसःजिं बियागु खः । अनलि थुगु विषये गहन अध्ययन याना ध्व सफू नेपाली भाषां च्वया २०५७ सालय् प्रकाशन यानागु जुल ।

२०२४ सालय् न्याःगु ध्व पर्व स्वीच्यादलिपा आ वया २०६२ सालय् हाकनं ध्व पर्व न्याय्गु संयोगत चूलावल । थुगु पवित्र उपलक्षय् दिवंगत जुया बिज्याःम्ह प्रातःस्मरणीय अबुजु पण्डित वैद्य आशाकाजी (गणेशराज) वज्जाचार्य तथा मां चन्द्रदेवीया संस्मरणय् वसपोलपिं सहित

मदयावपिं सकलया सुयति कामना यासे ध्व दीपंखा महोत्सव सफू
धर्मदानया हेतुं च्वया पिकाना ।

थुगु पुण्यकार्ये सहयोग यानाव्यूम्ह जिम्ह श्रीमती वसन्ती
वज्राचार्य तथा ध्व सफूतिइ परिचय शिर्षक अन्तर्गत थःगु मन्तव्य च्वया
विज्याःम्ह कल्याणमित्र श्री मीनवहादुर वज्राचार्यप्रति हार्दिक आभार
व्यक्त याना ।

थुगु पुण्यं सकल प्राणीपिनि जय् जुइमा । अस्तु ।

२०६२, आश्विन २ गते
मधुपूर्णिमा, (येंया पुन्हि)

- महीश्वरराज वज्राचार्य
नःटोल, खालवारी, यल-२०
फोन नं. ५५३४२७७



परिचयः

प्रस्तुत पुस्तक दीपंखा महोत्सव न्हापा २०५७ सालय् च्वमिभाजु श्री महीश्वरराज वज्जाचार्यजुं नेपाली भाषां पिकाःगु खः । आ थुगु सालय् दीपंखा पर्व न्याःगु उपलक्ष्यय् वसपोलं थः श्रद्धेय दिवंगत अबु प्रकाण्ड बौद्ध विद्वान् पण्डित वैद्य श्री आशाकाजी (गणेशराज) वज्जाचार्य एवं थःमां चन्द्रदेवी वज्जाचार्यया पुण्य स्मृतिइ वसपोलपिं सहित दिवंगत जुयावंपिं सकलया सुगति प्राप्त जुइमा धैगु कामना याना धर्मदानया रूपय् नेपाल भाषां पिकया बिज्यात । थ्व निश्चय नं वसपोलया थः मां अबुप्रति अथाह श्रद्धा एवं बुद्धधर्मया उत्थानया ज्याय् निःस्वार्थ सेवा-भावना खः । उबले २०५७ सालय् नेपाली भाषां थ्व सफू पिहाँ वःबलय् थुकेया परिचययात कया छुं खँ व्यक्त याय्गु जित अवसर प्राप्त जुल धाःसा आःनं अथेहे थःगु खँ प्वंकेगु जित अवसर प्राप्त जुल । थुकेया लागी जी थःत अहोभाग्य सम्भोजुया ।

दीपंखा महोत्सव यलया अति विशिष्टगु बौद्ध धर्मिक एवं सांस्कृतिक पर्वत मध्ये छगू खः । थ्व पर्व गुलिवर्षया अन्तरालय् चूलावै धैगु खँया छुं निश्चितता मदु । थुकेया नितिं छगू खास शुभलक्षणया न्यागू योगत छन्हुं हे मिले जूवय्माः । गुगु खँया सम्भावना तसकं हे कम । थ्व हे कारणं विक्रम संवत् २०२४ सालय् चूला वःगु थ्व पर्व आ वया स्वीच्यादंलिपा थुगुसिइ थ्व पर्व माने याय्गु अवसर प्राप्त जूवल ।

थ्व दीपंखा महोत्सव छगू प्रकारं यलय् प्रत्येक वर्ष श्रावण कृष्ण द्वितीया खुन्हु माने याइगु पर्व 'मतया' (दीपयात्रा) थेंहे खः । तर अथे नं थ्व निगुलिइ आपालं हे फरक दयाच्चंगु दु । मतया-पर्व सिद्धार्थ गौतमं बुद्धत्व प्राप्त याःगु सिलसिलाय् 'मार विजय' याःगु सुखद उपलक्ष्यय्

वसपोलया मंगलोत्सव याना पूजा अर्चना यायेत यलया महायानी बौद्ध विहार, वही, तथा देवालयया परिक्रमा याय्गु खःसा दीपंखा महोत्सवय् भगवान् शाक्यमुनि बुद्धया छगू पूर्वजन्मय् वृष अर्थात् दूहै जुया जन्म काःवलय् जूगु अलौकिक घटनाया संस्मरणय् यल, क्यपु व येया प्रमुख देवस्थलय् बना पूजा याई

महायानी बौद्धधर्मग्रन्थ अनुसार अनन्तकल्प न्ह्यःया छगू सत्ययुगय् भगवान् शाक्यमुनि बुद्धया जन्म बन्धुमती नगरय् छम्ह दूहैया रूपय् जूगु खः । व दूहैचिया प्रतिकात्मक रूप यलया नागबहालय् आतक नं दया हे च्वनतिनि । उकिं व दूहैचिया सम्भनाय् वहे थासं 'दीपंखा' यात्रा सुरु जुइगु प्रचलन दु ।

भगवान् बुद्धया छगू पूर्वजन्मयाम्ह व दूहैचा यलया नागबहालय् गनं गथेयाना वल ? अले वैगु नामं थ्व दीपंखा पर्व मानेयाय्गु प्रचलन छाया छुकारणे दुगुजुल धैगु खँ थ्व सफुतिइ विस्तृत व्याख्या यानातःगु दु । उकिं थौया परिप्रेक्षय् छुं गथेजुया भविष्यय् थ्व पर्व मदया वन धाःसा नं थ्व सफूया प्रकाशनं थुकेया सम्भना न्ह्याबलें दया हे च्वनी धैगु खँय् द्विविधा मदु ।

यथार्थतः नेपाया संस्कृति धैगु नेवा संस्कृति खः । नेवा संस्कृति धैगु बौद्ध संस्कृति खः । संस्कृतिया अर्थ खः जीवन हनेगु कला । छुं नं देशया संस्कृति उगु देय्या जीवन चर्या गथे निर्वाह जुयाच्चन धैगु खँया बोध जुइ । उकिं थःथःगु संस्कृतिया सुरक्षा याय्गु प्रत्येक देय्या नागरिकतय्गु कर्तव्य खः । थुगु अर्थय् प्रस्तुत पुस्तकया माध्यमं नेपाया छगू महत्वपूर्ण बौद्ध संस्कृतियात जीवन्तता प्रदान विइत थ्व सफू च्वमि भाजु महीश्वरराज वज्राचार्य तसकं हे सफल जूगु दु ।

थ्व सफुतिइ भारतं वःम्ह शंकराचार्य नेपालय् बुद्धधर्म विनाश याय्त गुलि उद्यत जुल, अले वैगु पतन वंशावली अनुसार गन गथे जुल

धैगु खँ तसक हे मारमिक धंगं चित्रण याना तःगु दु । थुकेया नापनापं यलया प्रसिद्ध बौद्ध स्थल हिरण्यवर्ण महाविहारयात क्वावहाः छाया धाल धैगु सन्दर्भ नं उल्लेख याना तःगु दु । उकिं ध्व सफू आकारय् चीधं जूसां नं थुकेया महत्व यक्व हे गरिमामय जुयाच्चंगु दु । उकिं विगत २०५७ सालय् नेपाली भाषां च्वःगु महत्वपूर्ण सफू यात हाकनं थुगुसिया दीपंखा-पर्वया उपलक्ष्यय् थः मां अबुया संस्मरणय् धर्मदान याय्त नेपाल भाषां च्वया प्रकाशन यानाविज्याःगुलिं वय्कः श्री महीश्वरराज वज्राचार्य अवश्य नं धन्यवादया पात्र खः । थुकेया नितिं प्रकाशनया अभिभारा कुबिया बिज्याःम्ह वसपोलया धर्मपत्नी श्रीमती वसन्ती वज्राचार्य नं उतिकं हे साधुवादया भागीदार खः ।

ध्व सफूया च्वमि भाजु महीश्वरराज वज्राचार्य महायान बुद्धधर्मया क्षेत्रय् अन्तर्राष्ट्रिय ख्याति प्राप्त प्रकाण्ड बौद्ध विद्वान् पण्डित वैद्य श्री आशाकाजी (गणेशराज) वज्राचार्यया विवाहिता पत्नी चन्द्रदेवीपाखेंया स्वमम्ह काय् खः । प्राविधिक शिक्षाय् २०२० सालय् सिभिल इन्जिनियरिङ्गय् डिप्लोमा यानाली शैक्षिक क्षेत्रय् राजनीतिशास्त्र, अंग्रेजि तथा नेपाल भाषाय् स्नातक जुया विज्याःम्ह वय्कः श्री महीश्वरराज वज्राचार्य २०५१ सालपाखे श्री ५ या सरकारया प्राविधिक सेवां अवकास प्राप्त याना बिज्याःगु खः । थुबले यदि वय्कःनं इच्छा याःगु जूसा अर्थोपार्जनया नितिं छुं नं छुं इन्जिनियरिङ्ग परामर्श सेवाय् सम्लग्न जुइफुगु खः । तर वसपोलं अथे मयासे बुद्धधर्मया प्रचार प्रसार याय्गु थः अबुजुया पादचिन्ह अनुसरण याना विज्यात । थुगु झ्वलय् वय्कलं बुद्धधर्म व दर्शन सम्बन्धी सफूत च्वया प्रकाशन याय्गु ज्या याना विज्यात । थुकेया अलावा युवावर्ग पिंके यथार्थ बौद्ध जागरण हय्गु अभिप्रायं नेपाल बौद्ध परिषद् अन्तर्गत न्ह्याना च्वंगु आधारभूत बौद्ध कक्षाय् निःशुल्क अध्यापनया ज्या याना विज्यात ।

वसपोलया अबुजुनं अये हे थःगु छैं बुद्धधर्मया प्रचारया नितिं निःशुल्क शिक्षा बिइगु याना बिज्यागु खः । सुयोग्य पिताया सुयोग्य पुत्रया रूपय् वय्कलं नं अये हे ज्या याना बिज्यात ।

थुगु प्रकारं वय्कः श्री महीश्वरराजजुं थःमंहे सफू च्वया पिक्या गुलिखे सफू निःशुल्क वितरण याना बिज्यात । थुगु क्रमय् वय्कलं यलया बौद्ध विहार युवा समूहया सहयोगार्थ थःगु बहुचर्चित नेपाली कृति 'बुद्धवादमा कर्म र पुनर्जन्म' ५०० प्रति 'ललितपुरको रथयात्रा' ८० प्रति, अये हे बुद्धवादको सारांश ८० प्रति निःशुल्क प्रदान याना बिज्यात । अये हे यशोधरा समाज सेवा परिषदय् पुरस्कार वितरण याय्त थःगु नेपाली कृति ललितपुरको रथयात्रा ८० प्रति, बुद्धवादको सारांश ८० प्रति प्रदान याना बिज्यात । थुगुहे प्रकारं यलया विश्वशान्ति पुस्तकालय, बौद्ध पुस्तकालय, पोखराया युवा बौद्ध संघ लगायत मेमेगु बौद्ध संघ संस्थायात नं उल्लेख्य रूपं थःगु प्रकाशित कृतित सहयोग स्वरूप निःशुल्क प्रदान याना बिज्याःगु जुल । जवकि थन विदेशं निःशुल्क प्रदान याय्यां नितिं वैगु बौद्ध ग्रन्थत काय्त अप्रत्यक्षरूपं शुल्क लगे जुइगु जुयाच्चंगु दु । खुद् जिं थमं हे टाइवानं प्रकाशनजुया निःशुल्क वितरणया लागी थन वःगु छगू बौद्ध ग्रन्थ प्राप्त याय्त विद्वान् धयातःम्ह छम्ह व्यक्तियाके सच्छित्तका दां पुलागु दु । जिं न्यनाकथं वय्कः नं मेमेपिंके निसः तकातक काय्गु याःगु जुयाच्चन । थजाःगु परिवेशय् वय्कः श्री महीश्वरराज वज्राचार्यजुं थःमं हे सफू च्वया, प्रकाश याना धर्मप्रचारयाक्रमय् निःशुल्क वितरण यानाच्चंगु अवश्यनं छगू उदाहरणीय योगदान खः । जिं स्यूगु कथं वय्कःया आर्थिक अवस्था उलि सवल नं मखु ।

प्रस्तुत सफू दिवंगत जुया बिज्याःपिं वय्कःया श्रद्धेय मां बौ अये हे मेमेपिं दिवंगत जुयावंपिनिगु सुगतिःकम्मना याना थुगु सालय् न्ह्याःगु

पवित्र बौद्ध पर्व दीपंखाया उपलक्ष्यय् धर्मदानया रूपय् वय्कया श्रीमती
पिकया विज्यात । ध्व निश्चय नं सराहनीय ज्या खः । थुकेया निति वय्कः
व वय्कःया जहानप्रति हार्दिक आभार एवं वसपोलपिनिगु उत्तरोत्तर
प्रगतिया कामना याना । अस्तु ।

। भवतु सर्व मंगलम् ।

विनीत

२०६२, आश्विन ९ गते
कृष्णपक्ष - अष्टमी

मीन वहादुर वज्राचार्य
पूर्वसंयोजक
जन सम्पर्क तथा प्रचार प्रसार समिति
नेपाल बौद्ध परिषद्



(ज)

दीपंखा महोत्सव

दीपंखा महोत्सव

यलय् महायान बुद्धधर्मया विहारत आपालं हे दयाच्वंगु दु । व विहारतमध्ये मुख्यगु विहार खः हिरण्यवर्ण महाविहार । इस्वी सम्बत्था करिब १०४७ पाखे नुवाकोटया ठकुरी राजा भास्करदेव बर्माया शासन कालय् निर्माण जूगु ध्व विहार स्वयंबलय् चीधं तर हृदयाकर्षक जुयाच्वंगु दु । ध्व विहार नेवा समुदाये क्वाबहाःया नामं प्रसिद्ध जुयाच्वंगु दुसा अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रय् “गोल्डेन टेम्पल” अर्थात् स्वर्ण मन्दिरया नामं प्रख्यात जुयाच्वंगु दु ।

न्त्यावले विदेशी पर्यटकत ग्वाः ग्वाः वयाच्वनीगु ध्व हिरण्यवर्ण महाविहार (क्वाबहाः) या करिब सयमिटर पश्चिमपाखे नागबहाःया नामं प्रसिद्ध जुयाच्वंगु बसुवर्ण महाविहार च्वनाच्वंगु दु । ध्व नागबहाःया उत्तरी क्षेत्रय् कँय्या छगू आकर्षक द्दहँया मूर्ति तयातःगु दु । अन वनिपिं न्त्याम्हसिन नं व द्दहँया मूर्ति अवश्य नं खंगु हे जुइमा । पौराणिक कथन अनुसार व द्दहँया सुन्दर आकृति भगवान् शाक्यमुनि बुद्धया न्हापायागु छगू पूर्वजन्मय् वृष अर्थात् द्दहँ जुया जन्म काःबलय्यागु प्रतिमूर्ति खः । ध्व द्दहँया नाँ खः ‘नील थुः’ । उकिं नील थुःया ध्व आकृतियात बौद्धतय्सं पवित्र मूर्तिया रूपय् विशेष आदर भाव तयाच्वंगु दु ।

भगवान् शाक्यमुनि बुद्धया न्हापायागु छगू पूर्वजन्मया प्रतिकात्मक रूप जुयाच्चंगु थ्व द्दहँ नील थुःया संस्मरणय् छुं छगू विशेष परिस्थितिइ छगू अभूतपूर्व विशाल महोत्सव जुइगु परम्परा दयाच्चंगु दु । थ्व महोत्सवया नां खः 'दीपंखा' ।

ज्योतिषशास्त्रकथं न्यागू शुभलक्षणया योग छन्हुं हे चूलावैगु दिंखुन्हु थ्व दीपंखा महोत्सव न्याइगु खः । थ्व शुभलक्षणत खः- आश्विन शुक्ल पूर्णिमा, अश्विनी नक्षत्र, आदित्यवार, हर्षणयोग व सन्हू । गुखुन्हु थ्व न्यागू योगत चूला वै उखुन्हु थ्व बृष (द्दहँ) या संस्मरणय् दीपंखा महोत्सव न्याई । थ्व मंगलोत्सवय् आपालं भक्तजनपिसं भाग कयाच्चनी । थुबले देय्या मुख्य मुख्यगु देवस्थलत जुका वनेमाःगुलि थ्व महोत्सव क्वचालेत चच्छिन्हिच्छि धैथे लगे जू । थ्व महोत्सव यल देय्या आकर्षक एवं ख्याति प्राप्त उत्सवतमध्ये अति विशिष्टगु उत्सव खः । अथे हे अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रय् नं थ्व उत्सव उतिकं हे ख्यातिप्राप्त जुयाच्चंगु दु ।

दीपंखा महोत्सव सुब्यबस्थित रूपं सञ्चालन याय्त बसुवर्ण महाविहार अर्थात् यलया नागवहालय् छगू गुथि दयाच्चंगु दु । थ्व गुथिया नां खः 'दीपंखा गुथि' । थ्व गुथिया नामं छुं दानदातव्य व नगद मौज्जात नं दयाच्चंगु दु । प्रत्येक वर्ष कार्तिक शुक्ल पूर्णिमा खुन्हु फुक्क गुथियारत मुना थुकेया ल्याःचाः याय्गु ज्या जुइ । थुखुन्हु इमिगु विचय् छगू सामूहिक भोजनया

आयोजना नं जुइ । भोजनोपरान्त उगु गुथिइ नामाङ्कण जुयाच्चंगु
 धलःकथं गुथि पाः लःल्हायगु ज्या जुइ । युगुप्रकारं ध्व दीपंखा
 गुथि परापूबकालनिसे न्ह्याना वयाच्चंगु खः । जम
 ज्योतिषबिज्ञतय्सं च्वे उल्लेख जूकथंया न्यागु योगत चूलावःगु
 दिंया घोषणा याइ अले ध्व गुथिं दीपंखा महोत्सवया नितिं
 आवश्यक पूर्वाधार तयार यानाः उगु मंगलोत्सव पूमवंतलेया
 जिम्मेवारी कुबिइ ।

दीपंखा महोत्सव गुलि वर्षया अन्तरालय् चूला वै धैगु
 खँया निश्चितता मदु । साधारणतया भिनिर्देय् छक ध्व पर्व चूला
 वै धैगु जनधारणा दु । परन्तु यथार्थय् थथे जूगु खनेमदु ।
 ज्योतिषतय् धापुकथं थजाःगु संयोग मिले जुइगु तसकं हे थाकु ।
 न्हापा न्हापा जुयावंगु दीपंखाया अभिलेख स्वयंबलय् नेपाल सम्बत्
 १०४१ स च्वे उल्लेख जूकथंया न्यागु लक्षणत चूलावःगु कारणं
 ध्व पर्व माने याःगु खनेदुसा अनंलि नीन्हेदै लिपा नेपाल सम्बत्
 १०६८ सालय् ध्व पर्व न्याःगु खनेदु । उबलेया ध्व दीपंखा
 महोत्सवय् जम्मा भिंप्यद्वः (१४,०००) भक्तजनपिसं भाग काःगु
 खँ आधिकारिक रूपं पुष्टि याना तःगु दु ।*

अनंलिपा दीपंखा पर्व माने याःगु नेपाल १०८७ अर्थात्
 विक्रम सम्बत् २०२४ सालय् खः । परन्तु थुवले ध्व पर्वया नितिं

* Buddhist Tradition and Culture of the Kathmandu Valley by Karunakar
 Vaidya, Published by Sajha Prakashan, 1st Edition 1986 Page -170 तथा
 पं. बै आशाकाजी बज्राचार्यया कृति वृष जन्मावदान (२०३८) पृष्ठ - ६३ ।

मिले जू वय्माःगु न्यागू योगतमध्ये आदित्यवारया पलेसा बुधवार
लाःगु जुल । वार मिले मजूगु कारणं उबले ध्व दीपंखा महोत्सव
मानेयाय्गु वा मयाय्गु धैगु विषये आपालं विवाद जुल । उबले
सरकारी समाचारपत्र गोरखापत्रय् आ वया २६ वर्ष लिपाजक ध्व
पर्व चूलावैगु धका सूचना प्रसारण जूगु जुयाच्चन* थुगु प्रकारं
नेपाल सम्बत् १०६८ स मानेयाःगु ध्व पर्व बल्ल १९ वर्ष
लिपावया प्यंगू योग चूलावःगु अले हाकनं ध्व पर्व मानेयाय्त
नीखुदै पीमानिगु जूगुलिं सम्भवतः उबले बार मिले मजूसां
दीपंखा महोत्सव मानेयाःगु जुइमा । उबले गोरखापत्रय् पिहाँवःगु
ध्व सूचनाकथं वंगु २०५० सालय् ध्व पर्व चूला वय्माःगु खः ।*

ध्व पर्व न्याना स्वन्हु दुखुन्हु अर्थात् २०२४ साल कार्तिक
३ गते शुक्रवारया गोरखापत्रय् ध्व सम्बन्धी छगू समाचार
पिहाँवःगु जुल । ध्व समाचारय् उगु पर्वय् जम्मा २५०००
मनूतय्सं भाग काःगु खँ उल्लेख जुयाच्चंगु दु । अथे हे उके आ
नीच्यादै लिपाजक ध्व पर्व चूलावैगु खँ नं उल्लेख जुयाच्चंगु दु ।•
ध्व समाचार कथं वंगु २०५२ सालय् ध्व पर्व चूलावय् माःगु
खः । तर अथे नं जूगु खनेमदु ।

परन्तु आःवया बिक्रम सम्बत् २०६२ साल आश्विन ३१

* श्री करुणाकर वैद्यया कृति The Buddhist Tradition and Culture of the
Kathmandu Valley, साफा प्रकाशन इ.सं. १९८६. पृष्ठ - १७० ।

• गोरखापत्रय् पिहाँवःगु ध्व खबर ध्व सफू च्वयाच्चनाबलय् दीपंखा गुथिया
सचिव श्री यज्ञमान शाक्यजुं कयना बिज्याःगु खः । ध्व समाचार पिहाँवःगु
गोरखापत्र दीपंखा गुथिइ सुरक्षित जुयाच्चंगु दु ।

गते सोमबार खुन्हु थ्व दीपंखा-पर्व न्याय्कूगु जुल ।

थुके थ्व पर्व न्याय्केत चूलावय्माःगु न्यागू योगत मध्ये
संन्हूया थासे वयां छन्हू न्ह्य अर्थात् आश्विन मसान्त (३१ गते)
लानाच्चंगु दु । बारया सम्बन्धय् नं आइतबारया थासे सोमबार
लानाच्चंगु दु । थ्व सम्बन्धय् दीपंखा गुथिया सदस्य सचिव श्री
यज्ञमान शाक्यया धापुकथं थ्व पर्व क्वचाय्त २४ घण्टा लगे
जुइगु जूगुलिं पर्व माने याना च्वच्चं हे संन्हू लगे जुइगु तथा
बारया सम्बन्धय् न्हापा नं बार मिले मजूसां थ्व पर्व न्हयाका
वंगु जूगुलिं थपाले नं बार मिले मजूसां थ्व पर्व न्ह्याके त्यंगु
खः । थुकथं वि. स. २०२४ सालय् न्याःगु थ्व पर्व आ वया ३८
वर्ष लिपा सुरु जूगु जुल ।

थुगुप्रकारं विगत वर्षय् नेपाल सम्बत् १०८७ (बि. स.
२०२४), १०६८, तथा १०४१ स दीपंखा महोत्सव माने याःगु खँ
आधिकारिक रूपं उल्लेख जुयाच्चंगु दु । अनं न्ह्यः गुबले
गनंनिसें थ्व पर्व न्ह्यानावल धैगु खँ पिहाँवःगुं खनेमदु । जुइफु
पूर्व अभिलेखत बिक्रम संवत् १९९० सालया महाभूकम्पय् लाना
नष्ट जुल अथवा मेगु छुं कारणं पिहाँ वय् मफुत वा पिमकाल ।
पूर्व अभिलेखया अभावया कारणं याना थ्व दीपंखा महोत्सव
गुबलेनिसें छु छु समये सम्पन्न जुल धैगु खँ यकिन याये थाक्याच्चंगु
दु । आशा याये कि सम्बन्धित अभिलेखत यदि गनं दयाचगुं
खःसा छन्हू अवश्य नं पिहाँवइ, गुके याना थुकेया सुरुवात समय

निर्धारण याये फै ।*

दीपंखा महोत्सवया पूर्वाभास

खजा दीपंखा पर्व न्यायूत ज्योतिषविदूतयूगु छगू समूहं दकले न्हापां थुकेया नितिं आवश्यक न्यागू योगत आश्विन शुक्ल पूर्णिमा, अश्विनी नक्षत्र, आदित्यवार, हर्षणयोग तथा सन्हू छन्हू हे चूला वःगु खँया घोषण जुइ । अनलि दीपंखा गुथिं थुकेया लागी आवश्यक बन्दोबस्त यानालि सर्वसाधारणयात जानकारी बिइगु ज्या जुइ । परन्तु ज्योतिषविदूपाखे जुइगु भबिष्यवाणीया अतिरिक्त थव पर्व जुइगुया पूर्वाभाष व द्वहंचां नं बिइगु याः धैगु स्थानीय बासिन्दापिनिगु धारणा दु ।

नागबहाया स्थानीय बासिन्दातयूगु धापुकथं थव दीपंखा न्यायू त्यनीगु ईलय् चान्हेसिया छगू समये व द्वहंचा थःगु वास्तविक रूपय् प्रकट जुइ । अन च्वंपिंमध्ये सुं गुम्हेसिनं व द्वहंचा पिहाँवःगु खंपिं नं दु धकाः सगर्व दाबी याईपिं नं दु । इमिगु धारणाकथं मचाम्ह द्वहंचा रूपय् व प्रकट जुया अनच्चंगु छ्यलय् घाँय् नः वयाच्चनी । थुबले अन छगू विचित्रगु प्रकाश जाज्वल्यमान जुइक त्वयाच्चनी । परन्तु थव समय ताउत च्वनामच्चं । मनूतयूसं खनेसाथ हे द्वहंचिया नापनापं व प्रज्वलित प्रकाश नं मदया वनी । जनधारणाकथं गुम्हेसित थव द्वहंचा

* थव सम्बन्धय् थव सफू च्वच्चं यानाबलय् प्राप्त जूगु छुं विवरण थव सफूया अन्तय् अनुसूची-१ स वियागु दु ।

खनेगु सौभाग्य प्राप्त जुइ उम्हसिया क्रमशः सुख समृद्धि वृद्धि
जुया वइ । थजाःगु चमत्कारिक घटना जूगु लाबला वा दच्छि
निदँया दुने दीपंखा पर्व लगेजुइ । उकिं अन व द्वहंचिया चरणया
नितिं छुं भति जग्गा आतक नं त्वःता तःगु दु ।

जिज्ञासा

भगवान् शाक्यमुनि बुद्धया छगू पूर्वजन्मया रूप्य
चवनाच्चंगु व नीलयुः द्वहंचा अन नागबहालय् गनं गुबले गथे
याना थ्यंकःवल ? अले ध्व द्वहंया नामं दीपंखा महोत्सव जूगुया
अर्थ छु ? अले थुकेया नितिं न्यागू अपूर्व योगत चूलावे माःगुया
कारण छु ख ? आदि इत्यादि जिज्ञासा स्वभाविक रूपं थन उत्पन्न
जुइ । ध्व सम्बन्धय् बौद्ध अवदान कथास विस्तृत वर्णन जुयाच्चंगु
दु ।

कथासार

भगवान् शाक्यमुनि बुद्धया समये कोशल राज्यया राजधानी
श्रावस्ती नगरय् अनाथपिण्डक नां जुयाच्चंम्ह छम्ह महाजन दु ।
व महाजन तसकं हे दयालु एवं परोपकारी जुयाच्चन । थुकेया
नापनापं व भगवान् बुद्धया अनन्य भक्त नं जुयाच्चन ।

छन्हु भगवान् शाक्यमुनि बुद्ध अनाथपिण्डकया जेतवना-
रामय् धर्मोपदेश यानाच्चंगु जुल । थुबले अन ब्रम्हा, विष्णु
महेश्वर लगायत असंख्य देव, दैत्य, यक्ष, गन्धर्व, किन्नर, नागराज,
दिक्पाल आदि अनेकन् लोकगणया नापनापं वसपोलया अग्रश्रावक

आनन्द भिक्षु लगायत मेमेपिं भिक्षु भिक्षुणी एवं उपासक उपासिकापिं उपस्थित जुयाच्चन ।

धर्मोपदेशया क्रमय् बसपोल भगवान् शाक्यमुनि बुद्धं चैत्य पूजाया महिमायात कयाः आज्ञा जुयाबिज्यात :-

“हे आनन्दादि सकल लोकगणपिं, ध्यान तयाः न्यं । विशुद्ध मनं चैत्यपूजा याय्गु संसारय् गुलि नं देवदेवीपिं दु व फुकसितं पूजा यानागु बराबर खः । उकिं चैत्यपूजाया पुण्यफल अनन्त जुयाच्चंगु दु । थुकेया पुण्यया प्रभावं संपूर्ण सांसारिक भयं मुक्त जुयाः इहलोक व परलोक भिनकं बिते जुइ । थुकिं याना अन्तय् मोक्षफल प्राप्त जुयाः सुखावती भुवनय् वास जूवनी । चैत्यपूजा याय्गु वा परिक्रमा याय्गु दकले उत्तमगु दिन आश्विन शुक्ल पूर्णिमा (कतिपुन्हि) खः । थुखुन्हु छक चैत्य चाःहिलागुया पुण्यफल मेबलय् द्वःछिक चाःहिलागुया पुण्य बराबर जुइ ।”

भगवान् बुद्धया सारगर्भित धर्मोपदेश न्यना आनन्द भिक्षुं ल्हाः ज्वजलपा विन्ति याना भगवान्याके थःगु जिज्ञासा प्वंकल - “भगवन् शास्ता, छलपोलया अमृतमय वचन न्यना जिमिसं आश्विन शुक्ल पूर्णिमाया महत्त्वयात थुइकाः । परन्तु भगवन्, थ्व आश्विन शुक्ल पूर्णिमा खुन्हु नील महावृषरत्न (नील थुः) नां जुयाच्चंम्ह छम्ह द्वहंचिया नं मंगलोत्सव याना पूजा याय्गु चलन दु । व द्वहं सु खः? गनं वःम्ह खः ? अले छाय् वैत पूजा याःगु खः ? थुगु विषये नं छकः कनाबिज्याःसा जिपिं कृतार्थ जुइ ।”

आनन्द भिक्षुयां जिज्ञासा न्यना भगवान् बुद्ध मुसुहुं न्हिला
आज्ञा जुयाबिज्यातः-

“हे आनन्द भिक्षु, थन उपस्थित जुयाच्चंपि फुकसिया
मनोभावनायात थुइका छं थ्व प्रश्न यात । छ धन्य खः । जिं थन
थुगु विषये सबिस्तार वर्णन याय्, ध्यान तया न्यं ।”

भगवान् बुद्धं आज्ञा जुयाबिज्यातः-

“अनन्तकल्प न्हापाया छगू सत्ययुगय् दीपङ्कर तयांगतया
पर्याये बन्धुमती नां जुयाच्चंगु छगू नगर दु । थ्व नगरय् छगू
ब्राम्हण परिवार दयाच्चन । व परिवारय् निम्हतिपू बाहेक मेपि सुं
हे मदु । इपिं निम्हं शिक्षित, सुशील एवं धर्मात्मा जुयाच्चन । इमिसं
विशुद्ध निर्मल जुया त्वइसे च्वंम्ह गो माता (सा) छम्ह नं लहिना तःगु
जुयाच्चन । थः सुं हे सन्तान मदुगुलिं सन्तानया कामना याना इमिसं
व गोमातायात भक्तिभाव पूर्वक सेवा यानाच्चन ।

छन्हु व गोमाता गर्भवती जुल । मासं परिपूर्ण जुसेलि
आश्विन पूर्णिमा खुन्हु अश्विनी नक्षत्रया शुभ मुहुर्तय् वैगु गर्भ शुभ
लक्षणं परिपूर्णम्ह तःसकं हे बांलाःम्ह, हिसि दुम्ह वृषभ अर्थात्
द्वहंचा छम्ह जन्म जुल । व द्वहंचा गथिंम्ह धाःसा च्वापुयें विशुद्ध
निर्मल जुया त्वइसे च्वंगु म्ह, रंग छिना तःगुयें ह्याउँसे च्वंगु
त्वाः, ग्वाः नयातःगु थें ह्याउँसे च्वंगु म्ये, अले व म्ये सालुसे
च्चनाः ताःहाक जुयाच्चंगु । अजः उलातःगु थें जाःगु मिखा, नेकू
निपू नील रंग थें वचुसे च्वंगु । अले व हाली बलय् शंखनाद जूयें

ध्वःगु आवाज पिहाँ वैगु जुयाच्चन । थथिंजाःम्ह असाधारण
कोमल शौम्य देहधारी द्वहंचा खना वैत स्वःवैपिं फुक्क मनूत
अजुगति चायाच्चन ।

ध्व द्वहंचिया जन्म व ब्राम्हण परिवारय् तसकं हे लयूता
वल । इमिसं व द्वहंचित रत्नमय कान्तिमति धकाः नां तया थः हे
काय्मचा थें स्याहार सुसार याना वैत ब्वलंकल । ध्व द्वहंचा
बुसांनिसें व ब्राम्हण परिवारया श्रीसम्पत्ति न्हियान्हिथं अभिवृद्धि
जुयावल । थुकें याना इमिगु जीवन सुखमय जूवन ।

एबंप्रकारं समय बितेजुजुं वन । समयान्तरय् इमिगु
सुखमय जीवनय् छगू मेगु सुख थपे जुल, व खः निसन्तान
ब्राम्हणीया गर्भ धारण जूगु । यथा समये इमित छम्ह बाँलाम्ह पुत्र
रत्न लाभ जुल । इमिसं व मचायात गुणाकर धका नामकरण
यात ।

थुगुप्रकारं व ब्राम्हण परिवारया जीवनय् सुख संबृद्धि च्व
न्ह्यान्ह्यां वन । ध्व फुकसुखैश्वर्य व द्वंचिया कारणं जूगु धका
भाःपिया इमिसं वैत थः काय्यात स्वया नं अपो माया याना
ब्वःलंकल ।

व द्वहंचा शारीरिक रूपंजक बाँलाःगु मखुसे वैके
असाधारण गुणत नं दुगु जुया च्वन । शंखनाद जुइकथं गथे व
हालिइगु खः अथेहे न्हिन्हिसिया छगू नियमित अन्तरालय् त्रिरत्न
शब्द उच्चरण जुइकथं वं सः पिकाइगु जुयाच्चन ।

एवंक्रमं समय न्ह्यांववं व रत्नमय कान्तिमति वृष क्रमशः
तःधिक जु जुं यौवनाबस्था पार याना वृद्धाबस्थाय् ध्यंकःवल ।
थुबले छन्हु वैत थःगु जीवनया समय आपामन्त धैगु आभास
जुल । वं बिचायात, “आपा म्वानाया छु प्रयोजन ? गुम्हसिनं थःत
लहिनातल वैत हे दुःख बिया च्वने माः । बुरा जुईका सने
मफय्का मेपिन्त दुःख, जुइकथं म्वाना च्वनेगुया अर्थ छु ?”

वं चिन्तन यात, -“ ध्व संसार अनित्य खः । छन्हु
फुकसिया अन्त जुइहे माः । जिगु जीवन नं आ याकनं अन्त जुइगु
जुइ । ”

थथे बिचा यायां मेगु जुनी पशुयोनीं मुक्त जुया वनेदःसा
ज्यू धका वं कामना यात । फःसा ध्व जन्म मरणया चक्रं मुक्त
जुया वने दःसा ज्यू धकाः नं वं इच्छा यात । थथे बिचायायां
सी न्ह्यः छक भगवन् दीपङ्कर तथागतया दर्शनं याय्गु वैत इच्छा
जुल । थुबले दीपङ्कर बुद्ध गन्धमादन पर्वतय् प्रमुख शिष्य
अनन्तप्रतिभान बोधिसत्त्व प्रभृति मेपिं न्यासः शिष्यपिंताप
बिराजमान जुयाच्वन । व वृषभ यात भगवान् दीपङ्करया दर्शन
याय् हथाय्चाल । परन्तु थुबले चान्हेसिया स्वंगू प्रहर जुया
च्वन । तर अथे नं दीपङ्कर तथागतया दर्शन याय्गु उत्कट
अभिलासां चान्हेसिया निष्पष्ट अन्धकारया छुं वास्ता मतःसे व वृष
छेनं पिहाँवन ।

सुथसिया समये व गन्धमादन पर्वतये ध्यान । थुबले शास्ता

दीपङ्कर बुद्धं धर्मोपदेश बिचाच्चंगु वं खन । व उखेपाखे वन । भगवान् दीपङ्करं वैत तापाकंनिसे हे खन । वैत खना दीपङ्कर तथागतया ख्वालय् न्हिलाया भात पिज्वल ।

अचानक भगवान् दीपङ्कर बुद्ध मुसुं न्हिला बिज्याःगुः खना बसपोलया शिष्यपिं आश्चर्य जुल । भगवान् छाया न्हिला बिज्यात? थुकेया रहस्य थुइकेत प्रमुख शिष्य अनन्तप्रतिभान बोधिसत्त्वं ल्हा ज्वज्वलपा बिन्तियाना थःगु जिज्ञासा प्वंकलः-

“भगवन्, छलपोलया ख्वालय् अचानक न्हिलाया भाव पिज्वल, थुके अबश्य नं छगू रहस्य दय्मा । थ्व खँ सिइके दःसा जिपिं कृतकृत्य जुइ ।”

अनन्तप्रतिभान बोधिसत्त्वया प्रार्थना न्यना भगवान् दीपङ्कर तथागतं बैगुपाखे दृष्टि छवया बिज्यात । अनंलि सभागणपिन्त स्वया थःपाखे वयाच्चंम्ह रत्नमय कान्तिमति वृषभयात क्यना आज्ञाजुल, “हे सभागणपि, अनछ्म्ह अर्धबयस्क द्वहं थुखेपाखे वया च्वंगु दु, स्वसाः, वैत सम्मान पूर्वक थुखे ब्वना हति ।”

उपस्थित सम्पूर्ण देवगण, यक्ष, किन्नर, दैत्य, भिक्षु भिक्षुणी, उपासक उपासिका आदि फूकसिनं भगवान् दीपङ्कर बुद्धं सङ्केत याना बिज्यापाखे स्वल । इमिसं अन हृष्टपुष्टम्ह छ्म्ह द्वहं उखेपाखे वैच्चंगु खन । वैत खनाः प्यम्ह भिक्षुपिं दनावना व द्वहंयात स्नेहपूर्वक पित्तुपिया लँ क्यक्यं भगवान् बिराजमान जुया च्वंथाय् ब्वनाहल । बोधिसत्त्वया रूप जुयाच्चंम्ह व द्वहं नं भगवान्

तथागतयात सभक्ति प्रदक्षिणा एवं दण्डवत प्रणाम याना छुं
लिचिला च्वं वन । भगवान् दीपङ्कुर तथागतं थः प्रमुख शिष्य
अनन्तप्रतिभान बोधिसत्त्व यात स्वया आज्ञाजुया बिज्यात, - "हे
बोधिसत्त्व, छं थन फुकसिया मनोभाव यात थुइका जिगु ख्वाले
पिज्वःगु न्हिला भावया रहस्य सिइकेगु इच्छा यात । युक्क्या
कारण थ्वहे द्वहं खः । थ्व वृष मेपिंथय् साधारण द्वहं मखुसे
बोधिसत्त्वया रूप खः । "

अनंलि वसपोल तथागतं सम्पूर्ण उपस्थित गणपिन्त स्वया
आज्ञा जुयाबिज्यात,- "हे बोधिसत्त्वादि सकल गणपिं, भविष्य
कलियुग वैबलय् मनूतय्के कुकर्मया भावना बृद्धि जुया धर्मया
न्हास जुयावनी । थुक्क्याना सधर्म ज्ञान लोप जुजुं बुद्धया नां
काइपिंतक नं मदया वनी । थुबले सत्मार्गपाखे बिचलित जूगु
कारणं मनूतय्सं थः मां बौ, गुरु, कल्याणमित्र, देवी देवता आदिया
अबहेलना याना पथभ्रष्ट जुया कुमार्गे न्ह्यब्वाइ । थुक्क्याना मनूत
अथाह दुःख बन्धनय् तक्क्याना दुःखसिया च्वनी । थयिंजागु भविष्यया
छगू कलियुगय् थ्व द्वहरूपी बोधिसत्त्वं बुद्धत्व प्राप्त याना दिगभ्रमित
जुया अन्धकारय् चाचाहिला च्वंपिन्त उद्धार याना बिइ । थुबले
थ्व द्वहं महामुनिन्द्र शाक्यमुनि बुद्धया नामं प्रख्यात जुया जगत
उद्धारया नितिं बुद्धधर्मया पथ प्रदर्शक जुया पिहोंवइ । उकिं
भविष्यया महामानवयात खना जिगु ख्वालय् न्हिलाया भाव पिज्वःगु
खः । "

भगवान् शास्ता दीपङ्ककरपाखे थ्व द्वहंया भविष्यवाणी न्यना
अति रोमाञ्चित जुया उपस्थित फुकसिनं व द्वहंयात अन्तस्करणं
प्रणाम यात ।

भगवान् दीपङ्कुर तथागतं उम्ह रत्नमय कान्तिमति बृषयात
स्वया हाकनं आज्ञा दय्काबिज्यात:-

“हे रत्नमय कान्तिमति, छं मोक्षया कामना यात । मेगु
जन्मय् छ पशुयोनीं मुक्त जुइ । निरन्तर त्रिरत्नया शरणय् हुं ।
भविष्यया छगूकलियुगय् छ शाक्यमुनि सम्यक सम्बुद्ध जुया निर्वाण
प्राप्त याना तथागत भूमि अकनिष्ठा भुवनय् बास याइम्ह जुइ ।”

तथागतया थ्व भविष्यवाणी न्यना हर्षबिभोर जुया व
रत्नमय कान्तिमति बोधिसत्त्व रूपि बृषं अन्तस्करणंनिसे तथागतयात
प्रणाम याना अनं दनावन । त्रिरत्न स्मरण याना उखेथुखे चाःहिला
ववं बन्हि जुल । लैय् छ्युंसे च्वंगुलिं व छथाय् बंगलसिमाया क्वे
बाय्च्वंवन । चान्हे जुसेलि अन निष्पष्टं अन्धकारं त्वःपुल । चाया
निष्पष्टताय् अन हिंसक पशुत थ्यंकः वल । थ्व खना रत्नमय
कान्तिमति द्वहंनं थःगु जीवन अन्त जुइन धका थुइकल । ओ नमो
बुद्धाय, नमो धर्माय, नमो संघाय धका उच्चरण याना त्रिरत्नया
शरणय् लीन जुया च्वन । परन्तु व हिंसक पशुतय्सं थुक्थ्या च्यूता
मतः । इमिसं वैत सांघातिक हमला याना बैगु ला हिं थःगु पित्या
तंकल । थुगु प्रकारं व रत्नमय कान्तिमति द्वहंचिया त्रिरत्न नाम
उच्चरण यायां हे जीवन अन्त जुल ।

उखे व ब्राम्हण परिवार रत्नमय कान्तिमति द्वहं तंगुलिं
तसकं हे चिन्तित जुलं । इमिसं वैत उखे थुखे माःजुल नं गनं हे
लुइके मफुसेलि गनं अनिष्ट घटना जकं मजूला धैगु आसइकां
इपिं भयभीत जुल । थःगु प्राण स्वयानं अपो माया याना तयाम्ह
द्वहं तंगुलि ब्राम्हणी अधैर्य जुया क्वाँ क्वाँ खल । थुकें याना व
ब्राम्हण परिवारय् बज्रपात जुल । असह्य बेदनां छटपटे जुया ख
खं वैत मालेत इपिं छेनं पिहांवन । लगातार माला वषं प्यन्हु
दुखुन्हु इपिं उगु थासे ध्यन गुगु थासे व द्वहंयात हिंस्रक पशुतय्सं
निर्ममता पूर्वक स्याना वैगु ला हि च्व च्व फुना नःगु खः । अन
इमिसं क्वें, ला, हिया टुक्रात उखेथुखें छरे जुया च्वंगु खना ध्व छु
धका बाँलाक बिचायाना स्वं स्वं वंबलय् नील रङ्गया नेकू निपू
लुयावल । मेपिनि स्वयां हे दै मखुगु वचुसे च्वंगु नेकू लुयावसेलि
व रत्नमय कान्तिमति द्वहंयात हिंस्रक पशुतय्सं स्याना नल धैगु खं
इमिसं थुइकल । थुकें याना इपिं तसकंहे अशान्त जुल । बिरह
थामेयाय् मफया इपिं अन हे ह्वाय् ह्वाय् खल ।

तर खजक खयां छुयाय् ? जूगु जुइधुंकल, गुलि खया
च्वनेगु ? ध्व फूक्क थःथःगु कर्मया भोग खः, थये खया हालाच्वनेगु
पलेसा व द्वहंया परलोक भिंकेगु ज्या याय्माल धका थःत थमं
सम्हाले याना इमिसं धैर्य धारण यात । अनंलि इमिसं उखे थुखे
छरे जुयाच्वंगु व द्वहंया क्वें फुक्क मुना छगू निर्मल स्वच्छगु
नदीया किनाराय् वना व अस्थि गर्भय् तया फियागु चैत्य द्यक्ल ।

उगु चैत्यय् जःगु नेकू गजु छुना खःगु नेकूतिं तीर्थया लः तुयाहया
चैत्ययात अर्घ बिया व रत्नमय कान्तिमति वृषया भिंगु गति
लाय्मा धैगु बिशुद्ध भावनां पूजा अर्चना यात ।

एवंप्रकारं थ्व कान्तिमति द्वहंया सुगति कामना याना
इमिसं अनबरत रूपं स्वीन्हुतक अन पुजायाना च्वन । स्वीछन्हु
दुखुन्हु सुथसिया प्रथम प्रहरे अन छगू अत्यन्त विस्मयकारी अलौकिक
घटना जुल । जादुगरं जादु याःथैय् व वालुका चैत्य अकस्मात
रत्नया चैत्यय् परिणत जुल । थुकेया नापनापं लखं अर्घ बीत
प्रयोगय् हया तःगु व द्वहंया नेकू नील रत्नया वृषाकारय् परिणत
जुया अनं पञ्चरश्मि पिज्वया वल । थुगु समये छुं भति रत्न
बृष्टि जुया पृथ्वी कम्प जुल ।

थ्व महान् बिस्मयकारी घटना खना ब्राम्हाण परिवार
तसकं अजुगति चाया बेहोस् जूपिंथें जुल । अथेयाय् थथेयाय् मदया
इपिं हत्तपत्त व रत्नय् चैत्यय् भोपुया त्रिरत्न नाम उच्चारण याना
च्वन । पलख लिपा थःतथमं सम्हाले याना “अहो, आश्चर्य थ्व छु
जूगु ? थज खँ दीपङ्कर तथागतयाके न्यंवनेमाल धका चिन्तना याना
वृषाकारय् परिणत जूगु व नीलरत्नया नेकू ज्वना दीपङ्कर तथागत
बिराजमान जुयाच्चंथाय् वन । अन इमिसं दीपङ्कर तथागतया
चरणय् व रत्नमय वृषाकार मूर्ति तया सम्पूर्ण इतिबृत्त प्वंकल ।
थजाःगु अद्भूत आश्चर्यया खँ न्यना अन च्वंपि फुक्क आश्चर्य
चकित जुयाच्चन ।

शास्ता दीपङ्कर तथागतं दिव्यदृष्टिं यथार्थं खं थुइका उगु
चैत्य दर्शनया नितिं शिष्यगणपिं सहित जुया अन विज्यात । अन
वसपोलं उगु चैत्ययात पूजा यानालि छुं दिनया लागी धर्मोपदेश
यायूत अनहे बिराजमान जुया बिज्यात ।

छगू शभमुहूर्तया दिनय् वसपोल दीपङ्कर तथागतं दैवीय
शक्तिं उत्पन्न जूम्ह व रत्नमय वृषाकार मूर्तियात सांसारिक
अस्तित्व प्रदान यायूया नितिं वैत चैत्यया अग्र भागय् स्थापना याना
विधिबिधान पूर्वक छगू बिशेष पूजाया आयोजना याना बिज्यात ।
थुगु क्रमय् श्री दीपङ्कर तथागतं प्राण जजल्प मन्त्रं व वृषाकार
मूर्तिइ प्राण प्रतिष्ठा याना उकेयात 'नील महावृषरत्न' बोधिसत्त्व
धका नामकरण याना बिज्यात ।

(नेपाल भाषां थ्व नील महावृषरत्न बोधिसत्त्वया पर्यायवाची
शब्द खः 'नील थुः' बोधिसत्त्व । बोधिसत्त्व शब्द छगू विशेषण
खः । बौद्ध जगतय् साधारणतया सम्यक् मार्गय् बिचरण याइम्ह
करुणामयी महापुरुषयात बोधिसत्त्व धयातल । बोधिसत्त्वया मुख्य
ज्या खः जगत हितया नितिं थःत समर्पण यायूगु । वं प्राणीपिनिगु
हित सुखयात हे थःगु सुख ताया च्वनी । उकिं जगत हितया नितिं
थःगु प्राण अर्पण यायूत व न्ह्याबले तत्पर जुयाच्वनी । बोधिसत्त्व
जनहित सम्बन्धी ज्याया अनेक चरण पार यानालि वं बुद्धत्व
प्राप्त याई । उकिं बोधिसत्त्वया अर्थ बुद्ध जुइगु लैय् वनाच्चंम्ह तर
बुद्धत्व प्राप्त मज्जुनिम्ह ब्यक्ति खः । नेपाल भाषां थुःया अर्थ वृष

अर्थात् द्वहं खः । उकिं नीलवृषमहारन्न बोधिसत्त्वया पर्यायवाची
शब्द नेपाल भाषां “नीलथुः” जूवन ।)

भगवान् दीपङ्कुर तथागतं व नीलरत्नया वृषाकार मूर्तियात्
प्राण प्रतिस्था याना नीलवृषमहारत्न बोधिसत्त्व अर्थात् नील थुः
धका नामकरण याःगु ध्व पावन दिन खः न्यागू शुभलक्षणया
योगत चूलाःवःगु दिन , ध्व खः आश्विन शुक्लपूर्णिमा, रेवतिपर
अश्विनी नक्षत्र , हर्षणयोग, संहू तथा आदित्यवार ।

ध्व न्यागू लक्षणत छन्हू हे चूला वैगु सम्भावना तसकं हे
कम । उकिं ध्व दिन अति विशेष महत्वयागु पावन दिन धका
मानेयाना तल ।

“अनंलि व वृषाकार ‘नीलमहावृषरत्न’ अर्थात् ‘नीलथुः’
नामं जगतय् प्रसिद्ध जुल । थुखुन्हुनिसे प्रत्येक वर्ष आश्विन शुक्ल
पूर्णिमा (कतिपुन्हि) खुन्हु ध्व नील थुःया मंगलोत्सव याना पूजा
याय्गु चलन पिहांवल । गुगुकि थौतक नं दया हे च्वनतिनि ।”
धका युगौयुगनिसे न्ह्याना वैच्वंगु ध्व क्रमया व्याख्या श्री शाक्यमुनि
भगवान् बुद्धं अग्र श्रावक आनन्द भिक्षु लगायत उपस्थित सम्पूर्ण
देव, यक्ष, गन्धर्व, किन्नर, लगायत भिक्षु भिक्षुणी एवं उपासक
उपासिकापिन्त कना जिज्यात ।

भगवान् शाक्यमुनि बुद्धं पुनः आज्ञा जुया बिज्यात, -

“हे आनन्द महास्थविर, अथेया कारणय् आश्विन
शुक्लपूर्णिमा (कतिपुन्हि) या विशेष महत्व दयाच्वंगु खः । थुखुन्हु

यानागु दानया पुण्यफल वर्णन याना हे साध्य मजू । उक्खिसनं हानं
 पूर्वकथन अनुसारया न्यागू शुभलक्षणत चूला वैगु दिं व स्वया नं
 यक्वं यक्व महत्त्वपूर्णगु जुल । ध्व संयोग चूला वैगु दिनय् शुचि
 शुद्ध जुया तीर्थ स्नान याना विशुद्ध भावनां चैत्य, धर्मधातु, देवालय
 आदि मन्दिर परिक्रमा यातधाःसा छपला छिनागुया पुण्यफल
 छतला लुं दान यानागु बराबर जुइ । थुक्केयाना अन्तय् मोक्षफल
 प्राप्त जुया सुखावती भुवनय् बास लाइ । ”

पुनर्वार श्री भगवान् बुद्धं आज्ञा जुयाबिज्यात -

“हे आनन्दादिं सकल भिक्षु एवं देवतादिगणपिं, जिं थन
 गुगु रत्नमय कान्तिमति वृषया खँ कना, ध्व जिगु थःगु हे
 पूर्वजन्मया खँ खः । व रत्नमय कान्तिमति वृष मेपि सुं मखु, जिहे
 खः । व वृषभया खःगु नेकू रत्नमय वृषाकारया रूपय् गुगु परिवर्तन
 जुल व वृषभ नं जि हे खः । थथे हे व वृषयात लालन पालन याःम्ह
 ब्राम्हण थुगु जन्मय् जिम्ह अबु शुद्धोदन महाराजया रूपय् जन्म
 जुल धाःसा वया ब्राम्हणी आ मायादेवी जुया जन्म काःगुजुल ।
 थथे हे व नीलथुः द्वहंया मां थुगु जन्मय् जिम्ह बैमाता प्रजापति
 गौतमी जुया जन्म काल । उबलेयागु वृष जन्मया अबु थुगु जन्मय्
 जि ससःअबु दण्डपाणि खः । अले उबले जिगु ल्यु ल्यु वैम्ह छम्ह
 सा दु, आ व यशोधरा जुया जन्मकाःगु जुल ।”

बसपोल भगवान् बुद्धं हाकनं आज्ञा जुया जिज्यात, -

“जिगु व वृषजन्मया अवस्थाय् जित दाया ख्याना यंकीम्ह

गोथाला आ देवदत्त जुया जन्म काःवल । अथे हे उबले जित
 गन्धमादन पर्वतय् दीपङ्कर तथागतयाथाय् स्नेहपूर्वक व्वना यंकूपिं
 प्यम्ह भिक्षुत आथन अग्रश्रावक सारिपुत्र, मौद्गल्यायण, आनन्द
 तथा काश्यप भिक्षु पिं खः । अले उबलय् जितः जङ्गलय् हिंस्रक
 जन्तुपिसं आक्रमणयाना स्याःबलय् जिगु ला हि नःपिं जम्मा न्यास
 पशुपक्षित दु, थुपिं फुक्क थुंगु जन्मय् मारपुत्र जुया जिं बुद्धत्व
 प्राप्त यानाबलय् जित विचलित यायूत वःपिं खः ।

थुगुप्रकारं भीगु पूर्वजन्मया भागिदार त भीगु ल्यू ल्यू
 न्हयाबले छुनंछुंया रूपय् वया हे च्वनी । अथे हे थुगु जन्मया
 कर्मभोग मेगु जन्मय् न्ह्याना च्वनी । गुवलेतक जन्म मरणया
 चक्रं पारजुया वनीमखु उबलेतक ध्व चक्र चाःहिला च्वनी ।”

भगवान् शाक्यमुनि बुद्धया वृषजन्मया खँन्यना अन च्वंपि
 फुक्क देव, दानव, मानव, यक्ष, गन्धर्व, किन्नर आदि लगायत
 सम्पूर्ण भिक्षु भिक्षुणी एवं उपासक उपासिकापिं कृतकृत्य जुया
 वसपोल भगवान् बुद्धया प्रज्ञाज्ञान एवं अनुभवयात सन्हाहनाया
 नापनापं वसपोलयात सभक्ति अभिवादन याना थःथःगु निवास
 स्थानय लिहाँ वन ।

• कालान्तरय् भगवान् शाक्यमुनि बुद्धया निर्वाणं लिपा व
 रत्नमय नीलथुःया बहुमुल्यतायात ध्यान तथा थुकेयात सुरक्षित
 थासय् तयूमाःगु आवश्यक जूवन । थुगु सन्दर्भय् दूरदर्शी शास्त्रवेत्ता
 विद्वान् पण्डितपिसं थुकेया सुरक्षार्थ थन नेपालय् हया बुद्ध धर्मया
 राजकीय संरक्षक सम्राट् अशोकया म्हेयाय् चारूमतिं निर्माण

याः गु पिंगल महाविहार (चाय्बहि) सः तय्हल । तर लिपा अन नं थुकेया असुरक्षित खनेदत । थुबले लांभीपापीतपाखें युक्यात खुया यंकेंगु दुष्प्रयास बारम्बार जूगुलिं हाकनं मंगु सुरक्षित म्यान मालेगु ज्या जुल । थुगुक्रमय् यलय् च्वंगु बज्रयानी दौदतय् परमपूज्य देवता योगाम्बरया गुह्यालय (थौकन्हैया हिरण्यवर्ण महाबिहारय् च्वंगु थाय्) उपयुक्त ताय्कल । छायाः सा थ्व गुह्यालये पुजारी बाहेक मेपिं सुं वने मज्यूगु अति गोप्यगु थाय् जुया च्वन । पौराणिक कथन अनुसार थबले थ्व नील थुः वृषदेवं नं प्रकट जुया उगु गुह्यालये च्वनेगु आशय ब्यक्तयाः गु जुया च्वन । थ्व फुक्क कारणं याना व रत्नमय नील थुः यात पिंगल महाविहारं यलय् च्वंगु थ्व गुह्यालये (आगं छें) तय्हल ।

कालान्तरय् भारत जयपुर नगरया पश्चिमपाखेया मारवाड देशया जुजु सुदत्तया पत्नी महारानी पिंगलाया नेपाल आगमन जुल । व महारानी भगवान् शाक्यमुनि बुद्धया छगू सुन्दर मुर्ति ज्वना वःगु जुयाच्वन । व बुद्धमूर्ति स्थापना याय्त उपयुक्त स्थानया खोजी जुल । अले थुकेया लागी नं योगाम्बर विराजमान जुयाच्वंगु थ्व हे थाय् यात उपयुक्त ताय्कल । अनंलि यलया तत्कालिन जुजु भाष्करदेव बर्माया सहयोगं अन छगू आकर्षक बिहारया निमाण जुल , गुकेयात भाष्करदेव संस्कारित हिरण्यवर्ण महाविहार धका नामकरण यात ।*

* प.बै आशाकाजि बज्राचार्यया नेपाल भाषया कृति वृष जन्मावदान, प्रकाशक स्वयं मंगलद्वीप बिहार, २०३८, पृष्ठ - ४०

राजा भाष्करदेव बर्मा नेपाल सम्बत् १६७ पाखे यलया
राजदरबारय् च्वना राज्य याःगु खँ इतिहासय् उल्लेख जुया च्वंगु
दु ।*

थ्व हिरण्यवर्ण महाविहार लिपा नेवा समाजय् क्वाबहाःया
नामं प्रख्यात जुल । थथे जूगुया कारण छु धाःसा थ्व विहार
राजदरवारया किल्ला अर्थात् कोटनापं निर्माण जूगु जूगुलिं कोटनापं
च्वंगु विहार धैगु अर्थय् नेपाल भाषां थुकेयात क्वाथलखु विहार
धाय्यन । लिपा थुकेया अपभ्रंश जुया क्वाथलखु विहारपाखें
क्वाथवाहा जुया अन्तय् क्वावहाः जू वन ।•

गुखुन्हुनिसे थ्व रत्नमय नील थुः योगाम्बरया गुह्यालये
तय् हल उखुन्हुनिसें अन छगू रहस्यमय घटना जुइगु सुरु जुल ।
थ्व छुधाःसा अन गुह्यालये पुजाकर्म याय्बले न्हयाको हे पाहुनात
सःता नकुसानं खाद्य परिकार आपा ज्वरेयाय् म्वाःगु जुल । थलय्
च्वंगु नसा त्वंसा न्हयाको लिकासां नं हाकनं न्हापाथेहे जाया
च्वनीगु । थुकेयाना थनवया पूजादि कर्मयाना भव्य न्याय्क वैपिनि
भतिचाजक ज्वरे याःसां गाःगु जुल । उकिं अन पूजा अर्चना याना
भव्य न्याय्कः वैपिनिगु संख्या क्रमश बढे जुजुवन । थुके याना
थ्व नील थुः जनमानसय् आस्थाया केन्द्र जूवन ।

* नेपालको ऐतिकासिक विवेचना, २०१५, प्रो। दुण्डिराज भण्डारी पृष्ठ - ७३

• स्थानमान शब्दकोष, लेखक श्री कृष्णमान श्रेष्ठ, प्रकाशक राजकीय प्रज्ञा
प्रतिस्थान, प्रथम संस्करण - २०४४, पृष्ठ १९

समयान्तरय्, हिरण्यवर्ण महाविहार निर्माण जुइ न्ह्यः,
सम्भवतः इस्वी संवत् ८२० पाखे भारतय् च्वंम्ह शंकराचार्यया
थन आगमन जुल ।*

थ्व शंकराचार्य हिन्दूधर्मया आराध्यदेव धका मानेयाना
तःम्ह भगवान् शिवया संसर्ग जन्म जूम्ह विधवा ब्राम्हणीया पुत्र
खः ।** व बुद्ध धर्मया परम विरोधी जुयाच्चन । प्रचलित
धापुकथं व शंकराचार्य अन फतलिंफतले बुद्धधर्म विनाश यांना
थन नेपालय् प्रवेश जूगु खः ।

थन वया दकले न्हापां व छवपय् वन । अन वं न्हय्दैतक
च्चन । थ्व अवधिइ वं अन बुद्धधर्मयात पूर्णरूपं तहसनहस यांना
बिल । अनच्चंगु बौद्ध विहार स्यंका थः गुरु दत्तात्रयया मूर्ति
स्थापना यांना अन वं शैव धर्म प्रचार यात । अले फुक्क घयाथे
बौद्ध विहारयात शैव धर्मय् परिणत यांनालि व यलय् दुहाँ बल ।

छवपय्थे हे यलय् नं वं बुद्ध धर्मयात हाँ नापं ल्ये थनेगु
प्रयास यात । थुगु क्रमय् वं थनया बौद्ध विद्वान्पिन्त शास्त्रार्थया
नितिं हाँक बिल । थ्व शास्त्रार्थय् गुलि बनाव पराजित जुल धाःसा
गुलि बुद्ध धर्मया विरोधीया छ्वा स्वय्मुखु धैगु मनसायं थःके दुगु
प्रसिद्ध बौद्ध ग्रन्थत ज्वना नागार्जुन पर्वतया गुफाय् पुरश्चरण्य् च्वं

* Buddhist Tradition and Culture of the Kathmandu Valley by
Kurunakar Vaidya, Published by Sajha Prakashan 1986, page-158

** वृष जन्म अवदान, च्वमि प.बै. आशाकाजी बज्राचार्य, प्रकाशक - छवप
मंगलद्वीप बिहार - २०३८ पृष्ठ ४१-४२ ।

वन । धनया बिद्वान् महापण्डित् तथे पलायन जूगुसिया येया
 बौद्ध बिद्वान्तनं थ्व हे लँपुया अनुशरण यानावन । थुके याना
 शंकराचार्ययात बुद्धधर्म नष्ट याय्गु थःगु लक्ष्य पूर्ण याय्त तःधंगु
 सहयोग जूवन । अले वं फयांफछि बौद्धग्रन्थ स्यंकेगु ज्या यात ।

थुबले थन अमरसिंह आचार्य नां जुयाच्चंम्ह छम्ह
 महापण्डित दया च्वन । तन्त्रमन्त्रया महान् ज्ञाता जुयाच्चंम्ह व
 आचार्ययाके देवीदेबतापिन्त आह्वान याना थःगु बशय् तय्गु
 सामर्थ्य दुगु जुयाच्चन । व बुद्धधर्मया महान् उपासक जूगुलिं
 शंकराचार्यया दुस्साहसयात त्वःथला वैत थनं पितना छ्वेगु
 बिचारं वं शंकराचार्यया शास्त्रार्थ याय्गु हाँकयात चुनौती
 बिल । थुगु क्रमय् इपिं निम्ह आमने सामने जुइगु दिन निर्धार-
 ण यात । थुबलय् अमरसिंहं छगू सर्त न्ह्यब्वल -“जि बुद्धधर्मया
 परम् उपासक, उकिं जिं बुद्धधर्म बिरोधी या छ्वाः स्वय् मखु ।
 अथेया नितिं शास्त्रार्थ जुइवल्य् निम्हेसिया बिचय् छगू पर्दा
 तय्मा, गुकेयाना छम्हेसिनं मेम्हसिगु छ्वा खंके फइमखु ।”

शंकराचार्य अमरसिंहया थ्व प्रस्तावयात सहर्ष स्वीकार
 यात । तद्अनुरूप शास्त्रार्थया तयारी जुल । पर्दाया ल्यूने च्वना
 च्वंम्ह अमरसिंह आचार्य विद्याया परमपूज्य गुरु मञ्जुश्रीयात
 मन्त्रया बलं कलशय् आह्वान याना थः पुरश्चरणय् च्वना वैगु
 पाखे शास्त्रार्थ याकल । शंकराचार्ययात थ्व खँया छुंहे आभास
 म्दु । शास्त्रार्थ न्हयांवन । बिद्याराज मञ्जुश्रीनाप शंकराचार्य

शास्त्रार्थ याय् फैगुजा खँ हे मन्त । उकिं शंकराचार्ययात थ्व शास्त्रार्थय्
आच्छु आच्छु जुल । व बुइगु करिब करिब निश्चित जुल ।

अमरसिंह आचार्यया छम्ह म्हायाय् दु । शंकराचार्यया रूप
यौवनया मादकताय् व मोहित जुया च्वन । शास्त्रार्थय् बुत धाःसा
शंकराचार्ययात नेपालं पितना छ्वैगु जूगुलिं थ्व अवस्थाय् वनाप
सम्पर्क तय्फैमखु धैगु दुराशयं वं शंकराचार्ययात पर्दा उला स्व
धका इसारा बिल ।

शास्त्रार्थय् बुइगु लक्षणं हाय्ल काय्ल जुया च्वंम्ह
शंकराचार्ययात थ्व इसारा काफि जुल । वं हत्पत् पर्दा उला स्वत,
रहस्य पिज्वल । चतुर शंकराचार्य पलख हे विलम्ब मयाःसे
मञ्जुश्री विराजमान जुयाच्वंगु कलशयात भोपुइका बिल । मञ्जुश्री
पिहँविज्यात । ध्यानय् च्वनाच्वंम्ह अमरसिंहयात थुकेया छुँ हे अत्तोपत्तो
मजुल । उकिं अन शंकराचार्यया न्हयसःया लिसः बिइम्ह सुँहे मन्त ।
थुगु प्रकारं थःहे म्हायाय्या करतुतं याना अमरसिंह शास्त्रार्थय् पर-
जित जुइमाल । थुके याना वैत तसकंहे आत्मग्लानि जुल पराजयया
पीडा सहयाय् मफया व थःगु अध्ययन कक्षय् दुहाँवन । थ्व दिं खः
चैत्र कृष्ण त्रयोदशी । अनंनिसे अमरसिंह आचार्यया अत्तोपत्तो
मन्त । व गनवन धैगु खँ आतक नं सुनां हे मस्यु ।*

* महापण्डित अमरसिंह धारा नगर रवलदेयाम्ह खः धका पण्डित बैद्य आशाकाजी
बज्जाचार्यया कृति जूष जन्मावदानय् उल्लेख जुया च्वंगु दु ।
स्वयादिसं उगु वृषाजन्मावदान (२०३८)या पृष्ठ - ४४

अमरसिंह आचार्यया पराजय वया किजा द्रुहसिंह आचार्ययात
सह्य मजुल । थः दाजुया पराजयया बदला कायूत व शंकराचार्यनाप
शास्त्रार्थ यायूत तयार जुल । शास्त्रार्थय् त्याकेगु पूर्ण आत्मविश्वास
ज्वना वः म्ह द्रुहसिंह आचार्य शंकराचार्ययात परास्त यानाबिल ।
तेया भोकय् वं शंकराचार्ययात कोथाय् यंका कुनाबिल । स्वन्हुतक
द्रुहसिंह वैत कुनातल । परन्तु थन नं अमरसिंहया म्ह्याय् नं
शंकराचार्ययात गुप्तरूपं कैदं मुक्त याना बिल । शंकराचार्ययात
थःगु पराजय सह्य मजुल । बदला कायूगु भावनां अभिप्रेरित
जुया वं द्रुहसिंहयात कुविद्यां प्रहार याना बिल । द्रुहसिंहया अकस्मात
शूलरोगं कया अकाल मृत्यु जुल ।

अनंलि शंकराचार्य इमिके च्वंगु बौद्धग्रन्थत छगू छगू
याना मितया भष्म यायूगु सुरुयात । थुगु क्रमय् अमरसिंहया रचना
"अमरकोष" ग्रन्थ छगू लुयावल । थ्व सफुतिइ भीस्वंगू अध्याय
दुगु जुयाच्वन । शंकराचार्य व सफू व्व व्वं खुना धमाधम मिं
दुइगु सुरु यात । थुगु प्रकारं भिगु अध्यायतक छूवेके धुसेलिं
भिंछगू अध्यायया सुरुइ छगू श्लोक थथे च्वयातःगु वं खन, -

शंभूरीश पशुपतिः शिवशूली महेश्वरः ।

ईश्वरः सर्व ईसानः शंकर शचन्द्र शेखरः ।

शिवया प्रशंसा याना च्वयातःगु थ्व श्लोक खना वं
किताब खुइगु त्वःता बिल । थः अबुया प्रशंसा याना च्वया तःगु
रचना स्यंकेगु वं उचित मताल । उकिं वं थुकेया संरक्षण यात ।

थुगुप्रकारं अमरसिंहं च्वयातःगु अमरकांयया म्वंगु अध्याय नष्ट
जुइगुपाखे बचेजुल । अमरकोष नां जुयाच्वंगु थ्व कृति संस्कृत
साहित्यय् आतक नं अमर कृतिया रूपय् ल्यना च्वंगु दनी ।

द्रुहसिंह आचार्यया मृत्युं लिपा शास्त्रार्थय् शंकराचार्यया
मुकावला याय्फुपिं मेपि बौद्ध विद्वान्त यन सुंहे मन्त । अकि वं
निर्वाध रूपं थन शैब धर्मया प्रचार यात ।

थुगु क्रमय् वैगु दृष्टि योगाम्बरया गुह्यालये लात । अन
च्वंगु नील थुःया चर्तिकला वैत कथं सूथे जुयाच्वन । व नीलयुःयात
अनं लिकाय मागु वं आवश्यक ताल । छायाधाःसा व नीलयुः अन
दतले बुद्धधर्मप्रति जन आस्था कम जुइगु सम्भव मदु । परन्तु
शंकराचार्ययात व रत्नमय नील थुः च्वनाच्वंगु थासय् थ्यंकेगु
प्रायः असम्भव जुयाच्वन । छायाधाःसा अन गुह्यालये सम्बन्धित
पुजारी बाहेक मेपिनिगु प्रवेश निषेध यानातःगु जुल । अन पूजा
अर्चना याना भवय् न्यायकः बनेतः नं व पुजारीया अनुमति
आवश्यक जुयाच्वन । उकिं शंकराचार्य थे जाःम्ह बुद्धधर्मया बिरो
धीयात अन दुहाँवनेगु प्रायः असम्भव हे जुल । उकिं शंकराचार्य
थुकेया नितिं उपयुक्त अबस्थाया प्रतिक्षा यात । थुगु क्रमय् वं छुं
दिनया नितिं यल देय्सं पिहाँवन । थुबले व क्यपु जुया गाँ गामय्
चाःहिला जुल ।

थुगु प्रकारं वं दछि बितेयात । अनंलि छद्मभेष कया व
हाकनं यलय् दुहाँ वल । अले वं छम्ह भक्तया रूपय् योगाम्बरया

गुह्यालयया उखेथुखे वेगु वनेगु ज्या यात । थुगु क्रमय् वं व
गुह्यालयया पुजारीनाप खँल्हाब्हा याना व नाप परिचित जुइगु
यात । अन्ततः छन्हु वं अन पूजा अर्चना याना भव्य न्याय्केया
नितिं सम्बन्धित पुजारीयाके अनुमति कयां त्वःतल । थुके वैगु
मनोरथ पूर्ण जुल ।

भोजनोपरान्त अन वज्रयानी बुद्धधर्म विधिकथं शेषबलि
बिइगु चलन जुयाच्चन । थुके देवता व भुतप्रेतपिन्त सन्तुष्ट
याय्त उग्रचण्डीया पूजा याय्गु प्रचलन दुगु जुल । थ्व पूजाय्
अवशिष्ट भोजनयात वज्रयानी विधिकथं पूजायाना छगू विशेष
थासय् वाय् यंकेगु चलन दु उकेयात 'कलं वाय्गु' धयातल ।
थुवले योगाम्बरया उगु गुह्यालये भव्य नया कलं वाय्गु थाय्
पशुपति मन्दिरनापं च्वंगु कैलाश जुयाच्चन ।

थ्व हे 'कलं वाय्गु' प्रथायात उपयोग याना शंकराचार्य व
रत्नमय नील थुः यात अनं चिइकेगु योजना दय्कल । थःगु
योजना अनुरूप वं भ्वे नयाच्चंबलय् अनया पुजारीपिन्त अत्यधिक
मद्यपान याका लठ्ठ यानाबिल । अय्लाखं लगे जुया फुक्कसिया
होस हवास तनावन । थ्व हे मौकाय् कलं वाके छ्वय्गु बाताय् व
रत्नमय नील थुःयात तया लपते त्वःपुया पशुपतिया कैलाशय्
बाके छ्वत । थुकेया नापनापं थःनं गुप्त रूपं कैलाशय् थ्यंकः
वन । अन वं नीलथुः गुगु नं प्रकारं लिहाँ वने मफेमा धैगु मनसायं
प्यधीप्यछ्ये मन्त्रं दिग्बन्धन याना वैत कुना बिल ।

थुगु प्रकारं योगाम्बरया गुह्यान्वये च्वम्ह नीन युः
शंकराचार्यपाखे अपहरित जुया पशुपतिया केन्नाशय् बन्दी जीवन
बितेयाय् बाध्य जूवन ।

अनंलि शंकराचार्य थःगु बसाई ये सरेयात । येया बौद्ध
बिद्धान्त थ्वयां न्हापा हे नागार्जुन पर्वतय् पुरश्चरणय् वने धुंकूगुनि
अन बुद्धधर्म स्यंकेत वैत छुं हे थाकु मजुल । फयांफक्व बुद्धधर्म
यात स्यंका अनं व सक्वे वन । सक्वे वंगु च्यान्हु दुखुन्हु अन वं
उग्रतारा खड्गयोगिनीया देवालये पशु बलि बिइगु नियतं व
उखेपाखे वन । देवालय वनेगु तें गया वंबलय् लैय् शोभायमान
जुयाच्वंगु छग चैत्य वं खन । पहाडया तनय् मनोरम जुइकथं
च्वना च्वंगु व चैत्य वैत असह्य जुल । उकिं व चैत्ययात वं
मन्त्रया बःलं पुइका बिल । गजुलं बैय् चुइका जग च्वे लाना
च्वंगु व चैत्य अद्यापि अन दया हे च्वनतिनि ।

लैय् च्वंगु चैत्यया शोभा नष्ट याय् धुंसेलि व खड्ग
योगिनीया मन्दिरपाखे न्ह्यां वन । परन्तु देवीया महिमां लः
त्वनेगु प्यासं इन्तु न चिन्तु जुया व मरणाशन्न जुल । पापीया
आगमनं खड्गयोगिनी देवी कोप जूगु कारणं व अन ध्यंक वने
मफुत । थुक्केयाना खड्गयोगिनीया मन्दिरय् बलिप्रथा चलेयाय्गु
वइगु योजना असफल जुल । तर वं अनया क्वेपाखे भैरबया नामं
छगू मूर्ति स्थापना याना पशुबलि बिइगु ज्याया आरम्भ यात ।
अले श्री खड्गयोगिनीया मन्दिरया अधो भागय् पशुबलि बिइगु

प्रथाया आरम्भ जुल । थुकेया देखासिकी यत्र तत्र फैले जुजुं
बिस्तार बिस्तारं सम्पूर्ण पीठय् भैरब पूजाया नामं बौद्धत पशुबलि
बिड्गु ज्याय् अग्रसर जूवन ।

थुकथं बुद्धभूमि नेपाःया बौद्धपाखे बलिपूजाया नामं हिंसा
प्रथाया आरम्भ जुल । परिणाम स्वरूप थ्वयां न्ह्यः “अहिंसा
परमोधर्मं यतोधर्मं ततो जय” धाड्पिं बौद्धतय्सं “हिंसाया परमोधर्म
सो हिंसा परमोगति” धाय्गु यात ।

शंकराचार्यया नेपाल बसाइया क्रमय् व छवपय् न्हेदं,
यलय् स्वदं, ये दछि, सक्वे च्यान्हु तथा फं पिइ खुला च्वंगुजुल ।
थ्व अवधिइ जम्मा ८४,००० बौद्धग्रन्थत नष्ट याय्गुलिइ व
सफल जुल ।

थुकथं फयांफछि बुद्धधर्म स्यंका व नेपालं लिहाँ वन ।
नेपाल व तिब्बतया बंशावली अनुसार शंकराचार्य नेपाल त्वःता
तिब्बतय् वंगु जुल । थुगु क्रमय व ब्रम्हपुत्र नदीतक थ्यंगु जुल ।

सुथसिया समय । स्नानादि नित्यकर्मयाना शरीर शुद्ध
यानालिं ब्रम्हपुत्र नदीया किनाराय् शंकराचार्य सुथसिया भोजनया
नितिं जा थुइगु तयारी लगेजुल । उबले अन छम्ह सैय् थ्यंकवल ।
व सैय् स्वेवलय् हे फोहरी खनेदु । वं फिना तःगु लँ गोन्हु
न्हयःनिसें हिया मतःगु थें च्वं । अले वैगु शरीरय् खितिया दागत
नं स्पष्ट खने दु । गुवले मछ्यंगु थें भुलुसुलु दंगु सँ, स्वे हे तःन्हु
न्ह्यःनिसें म्वः मलुम्ह थें च्वंम्ह । साय्द उके हे वैगु म्हं गथखेसे

च्वंक दुगन्ध पिहावया च्वगु खःला धेर्ये च्वं । यजमन् सँय्
 शुचिशुद्ध जुया मोल्हया लं त्वःता जाथुया च्वंम्ह शंकराचार्यनापं
 च्वना जाथुइत वल । वैत खना शंकराचार्य न्हाय् तिल । व खना
 शंकराचार्ययात घृणा उत्पन्न जुल । उकिं व सँय्यात अनं दना हँ
 धका वं इसारा यात । परन्तु व सँय् नं तँ पिकया धाल -

“अरे, छ सुख जित दना हँ धक्का इसारा याइम्ह ? म्हुतु
 मदुला छं, स्वेबले ला छ बाँलासे च्वं, पाक लाकिइ छु ?”

थथे एक्कासि व सँय् भोके जूगु खना शंकराचार्य जिल्ल
 जुल, वं नाइक जवाफ बिल, -

“स्व, जि छम्ह ब्राम्हण, शुद्ध जुया च्वने माःम्ह । छ भचा
 फोहर खनेदु, बिन्ति छ भःचा उयां हँ ।”

वैगु खँ न्यना व सँय् भन उत्तेजित जुल । इवकेजुया वं
 धाल, -“छु धया ? जि फोहरी ? अरे छर्थे जाःम्ह मखु जि, छ जा
 पिनेजक शुद्ध जुया च्वंम्ह, छंगु दुने आपालं फोहर मुना च्वंगु
 दु । छंगु मने पाप मुनाच्वंगु दु । छंगु प्वाथय् मलमूत्र च्वना च्वंगु
 दु । छंगु दुनेया फोहरी गन्ध जिपाखे वया च्वन । अकिं छ हे दना
 हँ ।”

वैगु खँ न्यना शंकराचार्य हाकनं नरम जुया धाल - “मखु
 छु खं ल्हानागु छँ ? स्वैगु मने छु खं दु छन्त छाया माल ? प्वाथय्जा
 फुकसियां मल दया हे च्वनी । ”

आक्रोशय् बया व सँय् नं जवाफ बिल, -“छजा मूर्ख खनी ।

फुकसिया प्वाथय् छंके थे मलमूत्र जायाच्चनी मखु सिलला ?

वं एकाएक दापं खुकुरी पिकया - “का स्व जिगु प्वाथय् छु दु” धका प्वा फाया क्यन । तर आश्चर्य अन मलमूत्र छुं हे मदु, परन्तु अनं जाज्वलामान जुइक पञ्चरश्मि पिज्वया च्वन । व सैय्या करामत खना शंकराचार्य जिल्लाराम जुल । व वाल्ल च्वना व सैय्या प्वाथय् स्वयाच्चन । तर व सैय् नं “स्वे छंगु प्वाथय् छु दु ?” धा धां चमचम् चम्के जूगु खुकुरी हिइका वैगु पाखे न्ह्यब्वात । अनर्थ जुइत्यंगु खना शंकराचार्य जुरुक्क दना अनं बिस्युंवन । सैय् नं वैत लिना यंकल । शंकराचार्य बिस्युंवनावं च्वन, सैय् नं लिना यंका वं च्वन । शंकराचार्य न्ह्याको हे ब्याय् वंसां व सैय् नं लिना यंकेगु मत्वःतु । उखेथुखे मदेक शंकराचार्य बिस्युं वनावंच्चन । गुबले पहाडय् थाहाँ वन, गुबले कुहाँ वल । थुगु प्रकार ज्यान बचे याय्त शंकराचार्य बिस्युं वनाच्चन वनाच्चन । अन्तय् शंकराचार्य खासाया छगू तःजाःगु पहाडया च्वकाय् ध्यन । अनवने थनेवने मदया व उगु पहाडया गुफाय् दुहाँवना स्वीप्यु वन । वैत लिना वैच्चंम्ह व सैय् नं छगः तःग्वःगु लोहं घ्वाना हया व गुफाया प्रवेश द्वार तिनाबिल । सास कुना सिइ धका वैत सासः ल्हाय्त प्वा छप्वा दय्का व सैय् थःगु लं लिना वन ।

शंकराचार्ययात थथे गुफाय् कुना ब्यूम्ह व सैय् मेपिं सुं मखुसे तिब्बतया परम पूज्य लामा गुरु खः । धयातःगु अनुसार

तिब्बतय् शंकराचार्यया प्रेबश रोके यायूत श्री उग्रतारा खडयोगिनी
देवी वैत अन छोया हःगु जुयाच्चन ।

व सँय् लिहाँ वसेलि शंकराचार्य अनं पिहाँ वयूत यक्को
हे प्रयास यात । तर व सँय् नं तिना थकूगु लोहं वं लाख कोसिस
यातं नं चीका छेव मफुत । आतक नं व गुफाय् शंकराचार्य च्वना
च्वंगु दनि धैगु मनूतय् विश्वास दु । ल्हासाय् वनीपिसं आतक नं
शंकराचार्ययात सास ल्हायूत तयातःगु प्वालं वैत स्वेगु याना च्वंगु
दनी ।*

थुखे छद्म भेसय् शंकराचार्य भवय् न्याय्कः वःगुया कने
खुन्हुंनिसे योगाम्बरया गुह्यालये नील थुः मदुगु खँया चर्चा व्यापक
रूपं फैलेजुल । छानविनया क्रमय् न्त्यथु खुन्हु भेष बदलेयाना
शंकराचार्य भवय् न्याय्कः वःगु खँ सिइदत ।

शंकराचार्य नेपाल त्वःता वन धैजु खँ सिसेलि पुरश्चरणय्
च्वनाच्चपि महापण्डित नागार्जुनं लिहाँवल । नील थुः तंगु खं
न्यना इपिं छक्क जुल । कलं वाय् यंकूवलय् वैत पशुपति वांछ्वय्
यंकल जुइमा धैगु इमिसं अनुमान यात । खः मखु मामां वंबले

* शंकराचार्यया सम्बन्धय् अनेक बिबादस्पद खँत दया च्वंगु दु । इतिहासकार
तय्सं शंकराचार्य नेपालं भारते लिहाँ वंगु, लिपा काँचिकामकोटी वैगु मृत्यु जूगु
खँ उल्लेख याना तःगु दु । परम्परा अनुसार छम्ह शंकराचार्य मन्त कि हाकनं
मेम्ह शंकराचार्य जुइगु प्रचलन दु । ध्व श्रृंखला क्रमबद्ध रूपं ह्याना च्वंगु
दु । उबलेयागु इतिहास तसकंहे अन्योलपूर्ण जुया च्वंगु दु । उकिं आपालं खँत
वंशावलिइ आधारित जुया च्वंगु दु । उकिं जुइफु काँची कामकोटी मृत्यु जूम्ह
शंकराचार्य व व सँय् नं गुफाय् कूम्ह शंकराचार्य छम्ह हे मखुसे अलग अलग
खः । ध्व खं विचारणीय जू ।

अनयापिसं नील थुःयात सुचुका तःगु खनेदत । तर इमिसं व नील थुः लित वीगु खंय् मन्जुर मया । हिं धका काःवंबलय् “छिमिसं बांछुवेय् हल, जिमिसं कया, आ छाया लितबीगु ? थन हे तथा जिमिसं रक्षायाना तय्” धका जवाफ वियाहल ।

छुं हे लगे मजुसेलि थनया विद्वान् आचार्य एवं महापण्डित् तय्सं मन्त्रया शक्तिं नील थुः साला कायगु योजना दय्कल । थुकेया लागिं प्यम्ह पुरुषार्थवान् आचार्य पिसं विधिपूर्वक पुरश्चरणय् च्वना व नील थुः यात सालेगु प्रयास यात । मन्त्र शक्तिं साला काःगुलिं व नील थुःयाके प्राण सन्चार जुया हलचल उत्पन्न जुल । वैगु शरीर जीवित भौतिक देहय् परिणत जुल । अले व शंकराचार्यया कैदं मुक्त जुइत अनं पिहां वल । परन्तु शंकराचार्य दिग्वन्धन याना तःगु कारणं वं लं म्हसिइके मफुत । लं तंगुलिं अनथन मदय्क व चाचाहिला जुल । थुगु क्रमय् थासंथासेया देवालय, मन्दिर आदिइ विश्राम यायां व यलपाखे स्वया वल । अन्ततः अनं पिहाँ वःगु स्वलालिपा व नील थुः यलया बसुवर्ण महाविहार अर्थात् नागबहालय् ध्यंकः वल । परन्तु अन ध्यंका व नील थुः शिद्ध जुल । वैगु देह लोहंलय् परिणत जुल । हलचल जुइमफया व अन हे थात । थौ तकनं वैगु मूर्ति अन दयाच्वगुं हे दनी ।

थौ कन्हे थ्व नील थुः शिद्ध जूगु लोहंया रूपयात त्वःपुया थुके छँने भचा च्वेलाक छगू आकर्षक मण्डप दय्का व नील थुःया

आकार प्रकार्य् कँय्या द्वहंचा दयेका स्थापना याना नःगु दु ।*
 अन वनिद्विपिं न्ह्याम्हसिनं नं नील थुः द्वहंया व प्रतिमूर्ति खंगु हे
 जुइमा । नील थुःया थ्व हे सम्भनाय् पूर्वकथन अनुसाग्या न्यागु
 शुभलक्षणया योगत आश्विन शुक्ल पूर्णिमा, रेवतीपर आश्विनी
 नक्षत्र, आदित्यवार हर्षणयोग तथा सङ्क्रान्ति मिले जू वइगु दिनय्
 दीपंखा महोत्सव याय्गु प्रचलन जूगु खः । छाःय् धाःसा थुखुन्हु
 गन्धमादन पर्वतय् दीपङ्कुर तथागतं वइगु प्राण प्रतिस्था याना वैत
 नील महावृषरत्न अर्थात् नील थुः धकाः नामकरण याःगु दिन खः
 । थुकेया पुण्य अल्याख धका कनातल ।

दीपंखा महोत्सवय् दकले न्हायां थ्व नील थुःयात विधिपूर्वक
 पूजा याई । अनंलि थुके यात्राया रूप धारण याई । थ्वः यात्रा व
 नीलथुः द्वहं पशुपतिं प्रस्थान याना स्वला फुका वसुवर्ण महाविहार
 (नागवहाः) थ्वंक वःबलय् गुगु स्थान एवं देवालय् विश्राम याना
 बासंच्वना वःगु खः उगु उगु थाय् एवं देवालयया अतिरिक्त लँय्
 च्वंपिं मुख्य मुख्य द्यः पिनिगु पूजा जुई । थुबले खासयाना यात्राय्
 भाग काःपिं सहभागितय्सं जाकि वा आदि भिंच्याता प्रकारया
 वृही छाया पूजा याय्गु चलन दु । वंगु दीपंखा-यात्राय् धातुया
 पाताय् नील थुःया चित्र किया चढेयागु खँया उल्लेख जुयाच्चंगु दु ।
 महोत्सवय् भाग काःपिं सहभागितय्सं न्ह्यागु चीज अर्पण याः सां

* दीपंखा गुथिया वर्तमान सदस्य सचिव श्री यज्ञमान शाक्यजुं गुथिया रिकर्ड कथं
 धका कनाविज्याःगु अनुसारं थंघे व नील थुःया प्रतिमूर्ति स्थापना याःगु विक्रम
 सम्वत् १९९७ सालय् खः ।

नं मूल पुरोहितं धाःसा प्रत्येक थासे पूर्णरूपं पाठपूजा याय्गु
प्रचलन जुयाच्चंगु दु ।

दीपंखा महोत्सव नागवहालं सुरु जुया नीप्यधौया यात्रा
यानालि लगनखेल थ्यंका सिधई । थुवले महोत्सवया सहभागि
पिंत थःथितिपिसं सगं बिया कठिन यात्रा पार याना वःगुलिइ खुशी
व्यक्त याना शुभकामना बीगु चलन दु । थुगु प्रकारं दीपंखा
महोत्सव क्वचाई ।

उपसंहार

ध्व वाखंया प्रारम्भ आदिबुद्ध दीपङ्कर तथागतनाप सम्बन्धित
जुयाच्चंगु दु । श्री दीपङ्कर तथागत न्हापाया छुं छगू कल्पया
सत्ययुगी बुद्ध खः । छगू कल्पया एक हजार महायुग जुई । छगू
महायुगय् प्यंगू युगत दर्ई, ध्व खः सत्ययुग, त्रेत्रायुग, द्वापरयुग व
कलियुग ।

बौद्धग्रन्थ महावस्तु अवदान अनुसार न्हापावंगु अनन्त
कल्पया छगू सत्ययुगय् दीपावती नां जुयाच्चंगु छगू देश दु । व
देय्या राजा अर्चिष्मानया रानी सुदीपाया गर्भ दीपङ्करया जन्म जूगु
खः । रानी सुदीपां छन्हु चान्हेसिया प्रथम प्रहरय् अनन्त आकाशं
दरवारया बार्दली कुतुवःगु छगू प्रज्वलित दीप (मत) नुनाछया
धका म्हनाच्वन । परिणाम स्वरूप वया प्वाथे दयावल । भिला
फुसेलि वया गर्भ देदिप्यप्यमानम्ह पुत्ररत्न उत्पन्न जुल । मचाबूबलय्
नं प्यधिइ प्यख्ये दीप प्रज्वलित जूगू जुया च्वन । ध्व हे कारणं

याना व बालकया नां दीपङ्कर जूवन । लिपा वं बुद्धत्त्व प्राप्त याना
सर्वज्ञ जुल । थुगु प्रकारं दीपङ्कर तथागतया नामं जगतय् प्रसिद्ध
जुल ।

ध्वहे दीपङ्कर तथागतपाखें प्राण प्रतिस्था जुया नीलमहा-
वृषरत्न नामकरण जूम्ह ध्व नील थुः बोधिसत्त्व युगौ युगतक
सुरक्षित जुया शाक्यमुनि बुद्धया निर्वाणं लिया ध्वइत नेपालय् हःगु
खः । कालान्तरय् वैगु सम्भ्रनाय् दीपंखा महोत्सव प्रारम्भ जुयावःगु
निश्चय नं ताजुपया विषय खः । परन्तु ध्व बुद्ध वृष जन्मकथाया
इतिवृत्त भगवान् शाक्यमुनि बुद्धं हे व्याख्या यानाविज्यागु जूगुलिं
आस्थाया दृष्टिकोणं ध्व नील थुः बोधिसत्त्वया अस्तित्वयात इन्कार
याय्फै मखु । दीपंखा महोत्सवया सम्बन्धय् योगाम्बरया गुह्यालये
च्वंम्ह नील थुःयात शंकराचार्य “क्लं वायगु” प्रथां फाइदा
पिकया पशुपति मन्दिरनापं च्वंगु कैलाशय् यंका कुनातःगु थाय् व
अनं लिहां वःबलय् यलया नागवहालय् सिद्ध जूम्ह नील थुःया
आकृति अद्यापि दयाच्वंगु, अले बैगु सम्भ्रना एवं सम्मानय् अनादि
कालनिसं ध्व पर्व मानेयाना वैच्वंगु खँयात दृष्टिगत याय्बलय् ध्व
महोत्सवया बाखनय् यथार्थताया आभास खनेदु ।

नील थुः बोधिसत्त्वया सम्भ्राना एवं सम्मानय् माने याना
वैच्वंगु ध्व उत्सवयात दीपंखा छायाधाल ? धैगु सम्बन्धय् छुं नं.
बौद्ध ग्रन्थय् गनं गुथाय् छुं हे उल्लेख जुयाच्वंगु खनेमदु । अथेहे
सम्बन्धित मान्यवर पिसं नं ध्व सम्बन्धय् छुं हे व्याख्या याःगु वा

यानातः गु खनेमदु ।

विषय वस्तु यातः कया बाँलाक वालास्वयंबले छु खने दै
धासा थ्व बाखंया नायक जुया च्वंम्ह वृषभयात भविष्यत् शाक्यमुनि
बुद्ध जुइ धका भविष्यवाणी याःम्ह दीपङ्कर तथागत खः । व
वृषभया मृत्यु जुसेलि रत्नमय वृषाकारय् परिणत जूगु वैगु खः गु
नेकूयात च्वे उल्लेख जूगु न्यागू शुभलक्षणया योगत चूलाः वः गु दिं
खुन्हु प्राणप्रतिष्ठा याना नीलमहावृष रत्न धका नामकरण याःम्ह
नं दीपङ्कर तथागत हे खः । अथे हे आश्विन शुक्ल पूर्णिमा
(कतिपुन्हि) खुन्हु बैगु जात्रा याय्गु प्रचलन दय्कूम्ह नं दीपङ्कर
तथागत हे खः, अर्थात् थ्व जात्रा “दीपङ्कर तथागतं धइ बिज्याः गु
खँ” अनुसार जूगु खः । नेपाल भाषाय् ताताहाकः गु वाक्यांशयात
छोटकरी अभिव्यक्त याय्गु चलन यक्व दु । गथेकि थ्व नीलथुः
च्वनाच्वंगु योगाम्बरया गुह्यालये लिपा हिरण्यवर्ण महामहाविहारया
नामे छगू महायानी विहार दय्कल । थ्व हिरण्यवर्ण महाविहार
यलया राजदरवाया किला अर्थात् ‘कोट’ या नापसं च्वंगु बिहार
जूगुलिं थुकेयात ‘क्वाथलखु बिहार’ अर्थात् कोटनापं च्वंगु बिहार
धाय् यंकल । लिपा क्वाथलखु बिहारपाखें क्वाथबहा जुल । अले
थुकेया नं अपभ्रंश जुयालि क्वावहाः जूवन । थौं कन्हें थ्व हे
क्वाबंहाः या नामं थ्व बिहार प्रसिद्ध जुया च्वन । थथे हे थ्व नील
थुः या महोत्सवया सम्बन्धय् नं च्वे धयाकथं ‘दीपङ्कर तथागतं धइ
बिज्याः गु खँ” अभभ्रंश जुया संक्षेपं ‘दीपङ्करं धाः गु खँ’ जुल । अले

प्रचलनय् अभ् हाकनं छोटकरी जुया 'दीपंख' पाख अपभ्रंश जुया दीपंखा जूवगु जुइमा ।

दीपंखा-मार्ग

दीपंखा महोत्सवया शोभायात्राय् भाग कायगु तसकंहे थाकुगु ज्या खः । थुके यल व यैया मुख्य मुख्यगु देवस्थल जुया करिब नी प्यघौया लें पारयाय् माःगुलि आपा याना मचात व बुराबुरीत सहभागी जुइमखु । भगवान्प्रति आस्था दुगु कारणं छुं जुया भाग काल हे धाःसां नं इपिं थःगु शक्तिं फतलेया देवस्थलय् वना बिचे हे लिहाँ वैगु चलन दु । थ्व शोभायात्राय् लें लाःपि बौद्ध एवं हिन्दू धर्मया फुक्क धयाथे मुख्यपिं देवदेवीपिनिगु समान रूपं सभक्ति पुजा अर्चनाया ज्या जुया च्वंगु दु ।

थुके भाग काइपिं सहभागीपिसं शोभायात्राया न्ह्यथु खुन्हु नील थुः या नामं किसली छायामा । छगू प्रकारं थ्व भगावन्थाके थःगु नां दर्ता याय्गु खः । थ्वयां कन्हेखुन्हु सुथ न्हापां निर्धारित समये नील थुः च्वना च्वंगु थाय् नागबहालेय मुनिगु ज्या जुई । अनंलि फुक्क सहभागीत निर्धारित थासय् पुजा याःवनेत क्रमबद्धरूपं च्वना प्रस्थान जुइ । थुकेया नेतृत्व खासयाना नागबहाःया 'खिचा गुभाजु' परिवारया थकालिपाखें जुइ ।

देवस्थलया परिक्रमा याय्गु सिलसिलाय् थ्व यात्रा दकले न्हापां यलया निर्धारित थासय् भ्रमण जुइ । अनं लिपा थनं

पिहांवनां चोभाःया आनन्दादी लोकेश्वरयाथायूवनी । अनं ये दुहाँ
वनेगु क्रमय् मरु गणेश स्थान (अशोक बिनायक) जुकःवनी ।
अनंलि किन्दोलबिहार जुया इचंगु थ्यंकः वनी । अनंलिहाँ वेगु
क्रमय् स्वयम्भु चैत्यया पूजायाना हाकनं येया शहरी क्षत्रय् प्रवेश
जुइ । ये क्रमश थँबही, म्हेपिया जोगाम्बर, नारायण हिटी, नक्साल
महादेव जुया खास्ती चैत्य कया अनं गुह्येश्वरी पशुपति मन्दिरय्
जुकः वइ । अनंलि यलदेया पिने च्वंगु क्वाछेया बालकुमारी
थ्यंकःवइ । अन्तय् लगंख्यलय् वया अनं नं निर्धारित द्यःपिनिगु
परिक्रमा यानालि दीपंखा महोत्सवया यात्रा क्वःचाई ।

महोत्सवय् पूजा याइपि द्यः पिनिगु नामावलि*

दीपंखा महोत्सवया शोभायात्राय् पूजा जुइपि देवीदेवता
पिनिगु नां क्रमबद्ध रूपं निर्धारण याना तःगुदु । थ्व सम्बन्धय्
नेपाल संवत् १०४१ स जुगु दीपंखा यात्राया आधारय् नागबहाःया
श्री हर्षरत्न धाखापाखे प्रकाशित जूगु दीपंखा स्मरण पत्र अनुसाया
बिबरण थथे ख ।**

“नेपाल समबत् १०४१ श्रीमुख नाम सम्बत सरे श्री सूर्य
दक्षिणायणै शरदृतो शुक्ल पूर्णिमा रेवती नक्षत्रे कामात पर
हर्षनयोगे रविवासरे चन्द्रग्रहणे पुनः प्रतिपदा तिथौ तुला संक्रान्ति
संगम दीपंखा यात्रायां पत्रं” ।

* स्वया दिसं करुणकर बैद कृत Buddhist Tradition and culture of The
kathmandu Valley -1986 पृष्ठ - १६१ ।

** ऐजन ऐजन पृष्ठ - १६३ ।

निर्धारित देवी देवतापिनिगु नामावली

१। इल्हैने नागबहा:-

मणि थुस, (नील थु:), देल्को बुद्ध, पुलौ चैत्य, वासुकी नाग,
भैंसा गणेश, चम्पक नाग, कोयेना गणेश

२. इलया ननी :-

चक्रेश्वरी, (दिगी), अशोक चैत्य ।

३. क्वाथभट्ट (क्वाबहा) :-

हनुमान, शाक्यमुनि, स्वयम्भू, बज्रसत्त्व, योगाम्बर, महांकाल,
भेलुखापा (क्वाबहा: वनेगु मू लुखा)

४. क्वन्ति :-

अशोक चैत्य (क्वन्ति पिने), कुम्भेश्वर महादेव।

५. स्वथ: टोल :-

नारायण, बालकुमारी ।

६. मंग: टोल :-

मणिलिङ्गेश्वर महादेव, मणि गणेश , भिमसेन, मनक्वाबहा,
कृष्णदेव, शाक्यमुनि (सुवर्णद्वारया न्ह्यैने) ।

७. कोट :-

द्विमाजु (ललितपुर जिल्ला अदालत दुने) भण्डाखा, हपाताया
सिद्धि गणेश ।

८. टंग :-

जटाधारी लोकेश्वर, बसुन्धरा (टंग: बहा:)

९. तः बहाः :-

बलभद्र (तःबहा यागु मू लुखा पिने), शाक्यमुनि ।

१०. लगंख्यः :-

जलहरी लोकेश्वर, लगनखेल जोगाम्बर (दोलँमाजु)

लुखुसि शाक्यमुनि - लगनेश्वर

११. महालक्ष्मी :-

(धाछोख्यो) तिख्यो चैत्य ।

१२. बुंगः :-

इखा-भैरव, धलाचा सिद्धि, लुतबहा, हिरिगिधि, करुणमय,
लानिकुनि भैरव, कार्य बिनायक, भ्रामणी गणेश

१३. खोना :-

रुद्रायनी ।

१४. कोयेना :-

नवनाग वासी, कोयेना गणेश ।

१५. चोभार :-

आनन्दादी लोकेवश्वर, गन्देश्वर महादेव, गणेश (चोबाहा
को पाखे।)

१६. नेखु - हँ (संगम) :-

ब्रम्हायणी, माहेश्वरी (पलिगल), हासापोता गणेश ।

१७. पचली :-

भरैव ।

१८. मतिलि :-
महालक्ष्मी ।
१९. काठमाण्डु :-
(बुद्धवारी) कलिका, शाक्यमुनि (अटको-नारायणपाखे) ।
२०. मरु :-
गणेश, तबो भिमसेन ।
२१. विष्णुमति :-
टंकेश्वर महादेव, बोधिसत्त्व (विष्णुयागु मेगु कुने) मति ।
२२. किन्दोल बही :-
शाक्यमुनि ।
२३. सिता पाइला :-
देता खुवा पालिखवा ।
२४. फेख :-
भैरब ।
२५. इचंगु :-
आदेश्वर, महादेव, नारायण, मन्दला चैत्य (चस्वमा फुसमा) ।
२६. हल्चो :-
बिष्णुदेवी
२७. स्वयम्भू :-
श्री महामञ्जुश्री, पुलाँ स्वयम्भू, बोधिसत्त्व, स्यंगु बही, हारती
अजिमा, स्वयम्भु भगवान्, वसुन्धरा, वसुपुर, वायुपुर, अग्नीपुर

, शान्तिपुर (ध्व धासे ध्यंकालि फुक्कसिनं आराम याइ ।
आपासिनं निहनसिया भोजन याइ) नागपुर

२८. विलस (विजेश्वरी) :-

जोगिनी, लुतिमाजु (विष्णुमति खुशी या पारी) .

२९. श्रीघः (शिघः) :-

भगवान् थामबही-बोधिसत्त्व ।

३०. पकनाजेल :-

गणेश ।

३१. म्हेंपि :-

जोगाम्बर, चन्द्रसूर्य (परेपा पाखे)

३२. लैनचौर :-

कालिनाग (भारतीय राजदूतावास दुने) ।

३३. सखोना :-

सरस्वती ।

३४. लाजिम्पाट :-

महादेव ।

३५. नारनहिटी :-

नारयण ।

३६. नकसाल :-

महादेव, भगवान् , भगवती ।

३७. टंगाल :-

मोपाटा जोगिनी

३८. नकदेश (नंद) :-

बैष्णवी (तोले घः) धुमबाराही

३९ चावही :-

रक्त बिनायक (लहौंसल), भगवान्, धनदो चैत्य, फव
महादेव ।

४०. खास्ती :-

छूयासकामुनी- चैत्य ।

वागमती नदी ध्वंसेलि मोल्हुया शुचि शुद्ध जुया नित्य
पुजाया ज्या यार्ड (समय सुथ न्हापां)

४१. वागमती क्षेत्र :-

श्री गुह्येश्वरी - गोरखनाथ, मृगस्थली, राजेश्वरीघाट,
बोधिसत्त्व घाट, श्री बच्छेला देवीघाट, लुञ्चलु न्हवघाट,
मृग थुच, श्री पशुपति नाथ, बाशुकीनाग ।

४२. देवपाटन :-

जयवागीश्वरी ।

४३. गौलागो :-

वनकाली - मणिलखु दोहँछा, पिंगल विहार - गुथलोहँ
महालक्ष्मी

४४. कोटेश्वर :-

कोटेश्वर महादेव ।

४५. कुती बहा :-

भगवान् ।

४६. शिकबही :-

चामुन्द्रा (सिंकवही घः)

४७. ललितपुर (यल) :-

यम्पीथुर, इवही ।

४८. च्यासः :-

पञ्च चैत्य ।

४९. क्वाछे :-

बालकुमारी, सिद्धिलक्ष्मी भंगी ।

५०. लुखुसी :-

महादेव, सुर्य विनायक ।

५१. मतिको :-

भैरव, लगँथुर (स्टूप), महालक्ष्मी ।

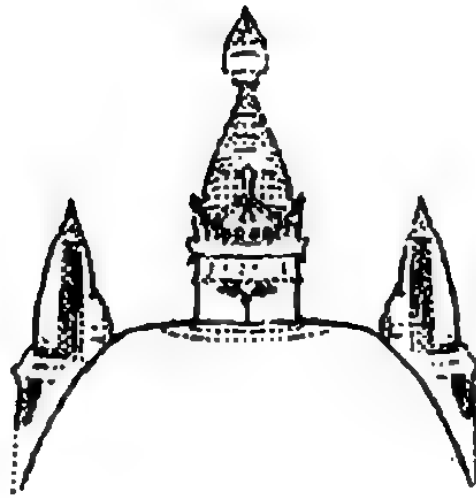
थ्व क्षेत्रय् दीपंखायात्रा समाप्त जुइ । अनंलि थःथःगु थासे
वनेगु जुइ ।

च्वे न्ह्यब्वयागु संख्या दीपंखा-यात्राया निर्धारित क्रम
अनुसारया क्षेत्र खः । प्रस्तुत देवदेवीया नामावली अकिबहाः
ललितपुर वडा नं १३ निवासी श्री हर्षरत्न धाख्वापाखे उपलब्ध
जूकथंया खः ।*

* श्री करुणकर वैद्यकृत The Buddhist Tradition and culture of the
Kathmandu Valley - 1986. पृष्ठ - १६३-१६७

शंकराचार्य पशुपति मन्दिर्या कैलाशय कृना व्युम्ह नीन
धुःयागु पुर्वनिवासस्थान यलया योगाम्बग्या गुह्यालयं निह्ना वयगु
क्रमय् च्वे उल्लिखित देवास्थल जुया वःगु बिश्वामं दीपंखा यात्रीन
उगु उगु थासय् वना पुजा याइगु खः । व यात्री त यल लगनखेनया
मतिको भैरव स्थान ध्यनिबलय् धुमित थःधितिपिसं सगं बिया छे
यकी । थुवले थ्व यात्रीत अहोरात्रया भ्रमणं त्यानुया लंगडा काकां
थःथःगु छे प्रस्थान जुइ । अनंलि दीपंखा यात्रा कोचाड ।

समाप्त



परिशिष्ट

अनुसूची - १

दीपंखा पर्वया अभिलेख

एव सफूतिइ न्हापा दीपंखा पर्व नेपाल सम्बत् १०४१
अनंलि १०६८ जुया लिपा १०८७ (विक्रम सम्बत् २०२४)
सालय् न्याःगु खँया उल्लेख यानागु दु । उकिं ने.सं. १०४१ सालं
न्त्यः गुबलेनिसे एव पर्व मानेयाःगु धैगु खँ थुके मदु । एव
विवरण छवप मंगल धर्मद्वीप विहारपाखें विक्रम सम्बत् २०३८
सालय् प्रकाशन जूगु महायान धर्मय् अन्तर्राष्ट्रिय ख्याति प्राप्त
अतुलनीय बौद्ध विद्वान् पण्डित वैद्य आशाकाजी वज्राचार्यया कृति
वृष जन्मावदानया पृष्ठ ६३ स उल्लेख जूकथं खः । उगु सफूतिइ
वसपोलं एव खँ थमं स्यूगुकथं धका उल्लेख याना विज्याःगु जुल ।

एव हे अभिलेख साभा प्रकाशनपाखें इ.सं. १९८६ सालय्
प्रकाशन जूगु श्री करुणाकर वैद्यजुया अनुसन्धानात्मक कृति
The Buddhist Tradition and Culture of the Kathmandu
Valley या १७० पृष्ठय् नं उल्लेख जुयाच्चंगु दु । एव सफूतिइ
धया तःकथं ने.सं. १०४१ सं न्ह्यःया अभिलेख दीपंखा गुथिइ
अवस्य नं दय्माःगु खः, परन्तु स्थानीय Priests (पुरोहित,
द्यःपाला, गुरुजु) पिनिगु धापुकथं एव अभिलेख याःत वि.सं.

१९९० या महाभूकम्पय् लाना मदया वन अथवा खुतयसं खुया यंका मन्त वा तनावन । उगु सफुतिइ दीपंखा गुथिइ दुगु थ्व विषयया पूर्वअभिलेखत रीतपूर्वक मजूगु खँ नं उल्लेख जुयाच्चंगु दु ।

थ्व सम्बन्धय् दीपंखा गुथिया वर्तमान सचिव श्री यज्ञमान शाक्यजुनाप सम्पर्क तयाबलय् नेपाल सम्बत् १९६५ सालनिसें दीपंखा पर्व न्ह्याःगु अभिलेख गुथिइ दुगु अनंलि क्रमशः ने.सं. १८४, १००३, १०२२, १०४१, १०६८, १०८७ स दीपंखा न्याःगु विवरण गुथिइ अभिलिखित जुयाच्चंगु खँ कनाबिज्याःगु जुल ।

थुकेया यथार्थता अनुसन्धानया विषय खः । तर दीपंखा गुथिइ दुगु धाःगु उगु अभिलेख अनुसार न्हापा ने. सं. १९६५ सालय् दीपंखा पर्व न्याःगु खनेदत । अनं न्ह्यः गुबलेनिसें थ्व पर्व न्याःगु धैगु खँ अस्पष्ट हे जुल ।

आशा दु, थ्व महत्त्वपूर्ण पावन पर्व न्याःगु विषय सुनिसेया क्रमबद्ध यथार्थ विवरण छन्हु अवश्य नं पिहाँ वइ । अस्तु ।

दीपंखा म्ये

दीपंखा यात्राय् पुजा याइपिं देवदेवी पिजिगु नां समावेश
याना छपु म्ये चिना लःगु दु । थुकेया नां खः 'दीपंखा म्ये' ।
नेपाल भाषाया आखलं च्वया तःगु ध्व म्ये तसकं हे पुलांगु धका
मानेयाना तःगु दु । ध्व म्ये दीपंखा महोत्सबया बिषये रुची
तइपिनिगु लागी उपयुक्त जुइफुगुलिं थुकेयात देवनागरी लिपिं गथे
रूपान्तर याना तःगु खः अथे हे थन प्रकाशन यानाःगु दु । ध्व म्ये
नेपाल सम्वत् १०४१ स सम्पन्न जूगु दीपंखा यात्राया आधारय्
यल गाबहाया श्री हर्षरत्न धाखापाखें प्रकाशित स्मृतिपत्रय्
आधारित खः ।

देवनागरी लिपि रूपान्तर जूगु ध्व म्ये थये खः -

ॐ नमो बुद्धायः ॐ नमो धर्मायः ॐ नमो संघाय नमः

इल्हंनेया आदि बुद्ध थुःसा ॥ श्री स्वयम्भू तथागत ॥ क्वालखुया
गणपती धान ॥ कुम्भेश्वर महादेव स्थान शीतल अजीमाः वड्गलामुखी)
दर्पण ॥ श्री ललितापुरी सिद्धिदाता गणस्पती स्थान ॥ स्वयंया
नारायण ॥ मंगले भीमसेन मणीकुमार दर्शण ॥ भनाखाया महादेव
दुइनभाभु तलेजु भवाणी स्थान ॥ हलुखुया गणस्पती जन्मपुरी
जन्मराजा पद्मपाणी लोकेश्वर स्थान ॥ थःछेस मुनावना ॥ वुड्या
इखाभाजु ईखाया भैरवस्थान ॥ घलचक्रसिद्धिपुरी लनडेकनड महाभैरव
श्रीकरुणामय स्थान ॥ भरामु बुया गणस्पति ख्वानाया रुद्रायणी
क्वेनाया गणस्पती स्थान ॥ क्वेनावासी नवनाग । चोभाचोसं

महादेव ॥ आनन्दादी लोकेश्वर स्थान तंक्वया गणस्पती न्यखुया
 ब्रम्हायणी पल्यंगावा महेश्वर हासापोता गणपति न्ह्येन इन्द्रायणी
 पचलिया भैरव स्थान ॥ मचलिंगे महा-माई बुद्ध बारी शाक्यमुनी
 अटकोया नारायण स्थान मरुस गणस्पती तंकोया भिम्सेन तंक्वेश्वर
 महादेव स्थान ॥ खुशिबहीबोधिसत्त्व महादेव ईचंगुया नारायण
 स्थान ईचंगुया मंगल चैत्य होलोचेया विष्णु देवि हे गुरु मंजुश्री
 दर्षण ॥ पुलांस्योगु भगवान् ॥ स्यंगुवाना शाक्यमुनी हारती अजीमाजु
 शर्ण ॥ वायुपुरी, अग्निपुरी, पुरनाग जक्षपुरी शान्तिपुरी दर्षण ॥
 श्रीस्वयंभू भगवान् बसुन्धर पुरवायु ॥ पुरथ दर्षण । विद्याथारी
 महा-माई इन्द्रायणी बसुन्धारा श्री धन भगवान् थान ॥ थंवहिली
 बोधिसत्त्व । पकनास गणस्पती म्हेपिस जोगाम्बर थान ॥ पूर्णिया
 चन्द्रमा श्री सूर्य देवराज नारायण हिटि नारायण स्थान । नंसाल
 महादेव चंदोल वाराहि आकास ब्रम्हायणी थान चायवैलि गणस्पती
 धन्दोचैत्य भगवान् जयवागेश्वरी दर्षण मणी महा-काल खास्ती
 चैत्य भगवान् वागमति स्नान याय् न्हवघाट दर्षण गुहेश्वरी महा-
 माई पशुपति महादेव मृगथुसा दर्षण । कोतेश्वर महादेव श्रीस्वयंभू
 भगवान् पंचबुद्ध ज्योतिरूप नमस्कार क्वाछं बालकुमारी भागिनीया
 सिद्धिलक्ष्मी गत्येश्वर महादेव थान लुखु चासस्नान याये श्री सूर्य
 विनायक जोगाम्बर स्थान ॥ लगनखेल महादेव अगमसिद्धि भगवान्
 थान मतिक्वे भैरव धन्दे चैय भगवान् थछें महालक्ष्मी थान ॥

समाप्त

ॐ नमो बुद्धायः ॐ नमो धर्मायः ॐ नमो संघाय नमोनमः

सन्दर्भ ग्रन्थ

१. वृष जन्मावदान
अनुवादक - पं. आशाकाजी वज्राचार्य
प्रकाशक - मंगलद्वीप विहार, छवप
द्वितीय संस्करण - २०३८ वि.सं.
२. Buddhist Tradition and Culture of the Kathmandu Valley
Auther - Karunakar Vaidya
Publishers - Sajha Prakashan,
Kathmandu
Nepal
First Edition-1986 A.D.
३. स्थानमान शब्दकोष
लेखक - केषणमान श्रेष्ठ
प्रकाशक - नेपाल राजकीय प्रज्ञा प्रतिष्ठान
प्रथम संस्करण - २०४४ वि.सं.
४. नेपालको ऐतिहासिक विवेचना
लेखक - प्रो. दुण्डिराज भण्डारी
प्रकाशिका - कृष्णकुमारी, वाराणसी
प्रथम संस्करण - २०१५ वि.सं.



चवमि म्हसिका

नाम : महीश्वरराज वज्राचार्य
 पिता : पं. वै. आशाकाजी (गणेशराज) वज्राचार्य
 माता : चन्द्रदेवी वज्राचार्य
 पत्नी : वसन्ती वज्राचार्य
 जन्म : वि.सं. १९९६ कार्तिक
 शिक्षा : सिभिल इन्जिनियरिङ्ग डिप्लोमा, बी.ए.

समाहित कार्य :

- ★ २०१२ सालय् बुद्धधर्म प्रचारक समितिया सक्रिय कार्यकर्ता
- ★ २०२१ सालय् प्राविधिक कर्मचारीया रूपय् श्री ५ या सरकारया सेवाय् प्रवेश
- ★ २०५१ सालय् सेवा निवृत्त

प्रकाशित कृतित

- ★ नेपाली भाषा
- १) ललितपुरको रथयात्रा : २०५०
- २) बुद्धवादको सारांश : २०५१
- ३) बुद्धवादमा कर्म र पुनर्जन्म : २०५२, दोस्रो संस्करण - २०६२
- ४) श्री आर्यतारा स्तुति (परित्राण पाठ) : २०५३
(नेपाल भाषा र नेपाली भाषामा भावार्थ सहित)
- ५) दीपखा महोत्सव : २०५७
- ६) लोकेश्वर माहात्म्य : २०५८
- ७) महायान धर्ममा मद्यमांसको प्रयोग : २०५९
- ★ नेपाल भाषा
- १) वज्रयान चर्याय् गुरुमण्डल पूजाया रहस्य : २०६०
- २) सिद्धार्थ जन्मया पृष्ठभूमि : २०६२
- ३) दीपखा महोत्सव : २०६२

सम्पादक :

- १) बुद्धयान स्मारिका, अङ्क - १, २
- २) बौद्ध आलेख संग्रह (श्री प्रेमबहादुर शाक्य नापे) : २०६१

प्रधान सम्पादक :

- १) बुद्धयान स्मारिका अङ्क - ३-८
- २) बुद्धयान त्रैमासिक बुलेटिन - वर्ष १, अङ्क - १-४